

Universitätsbibliothek Wuppertal

Lukianu Hapanta

Zwinger, Jakob

Basileæ, [1619]

Anacharsis, seu De gymnasiis

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-1415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:468-1-1415)

ANAXAPSEI,
 ἢ ἘπιΓυμνασίου.

ANACHARSIS,
 seu de Gymnasijs.

Vincencio Obsopæo interpretæ.

ARGUMENTVM.

Disputant de gymnasijs siue exercitijs adolescentum,
 Anacharsis & Solon. Cuius rei occasio hæc fingitur.
 Quum Anacharsis Athenas ex Scythia profectus, vt &
 Solonem (qui temporibus illis pro sapientissimo habe-
 batur) audiret, & Græcorum instituta ac mores cogno-
 sceret, fortè inter cætera iuuenes Athenienses inter se lu-
 stantes, ac mutud in luto ac puluere sese prosternentes
 ac volutantes aspiceret, ignarus quid agerent, aut quor-
 sum ea contentio pertineret, rem & causam à Solone
 perquirir: qui cum exercitandi genus esse diceret, & lau-
 dem ac præmia certaminum corollas ac poma quædã
 commemoraret: ille ob tam paruas res tanto & tam a-
 eri studio illos inter se contendere, pro stulto ac deridẽ-
 do putat. Proinde altero institutũ hoc vt suum commẽ-
 dante, altero verò ceu stultitiam atq; demeritiam quan-
 dam ridente, paulatim eò venit, vt Solon totam ciui-
 tatis & infortmandæ iuuentutis rationem exponat. Ac
 primùm quidem, quibus disciplinis, quibusq; exemplis
 animos ac mentes ciuium infortment. commemorat de-
 inde & corporum exercitium, & qui finis eorundem,
 quæq; utilitas sit, recenset: atque ea pars propria institu-
 ti argumenti est. Cæterum quia finem, à dissimilitudine
 rerum & instrumentorum, & quòd hæc puerilia, ad se-
 ria certamina ac bella parum profutura videantur, A-
 nacharsis iterum confutat, monetq; vt ista potius ar-
 morum exercitatione ad futuros casus sese parent. So-
 lon sollempnium quoq; ludorũ auctoritatem & instituta,
 deinde publicum morem, & postremò etiam Lacedæ-
 moniorum exemplum allegat: vbi tum ad Lacedæmo-
 niorum ludos, & puerorum verberationes, ita respon-
 det: Anacharsis, vt videatur Lucianus reprehendendi
 magis causa illorũ mentionem facere, quàm q̄ inhumani-
 tatem

Z

nitatem

nitatem atq; sæuitiam istam laudet. Porro videtur inte-
rim & illud voluisse Lucianus, ostendere videlicet ratio-
nem quandam qua iuuentus institui atque informati
ad reipub. bene ac recte possit, cuiusmodi & pleraque
ea sunt quæ à Platone De legib. lib. 7. & 8. de educatio-
ne & institutione iuuentutis traduntur. Adeoque breui
istò Solonis sermone omnia ferme ea Lucianus com-
plexus est, quæ ille multis verbis & libris vix absoluit.

Ἀναχάρσις ὁ καὶ Σόλωνος.

Ἄλλα δὲ ὑμῖν,
ὦ Σόλων, τί-
ν' ἔτι καὶ οἱ
ἄλλοι ποιοῦσιν, οἱ
μὲν αὐτῶν περιπαικόμενοι,
ἀπάλως ἐπισκελίθεσσι, οἱ
δὲ ἄλλοι καὶ λυγροὶ,
καὶ ἐν τῷ πηλοῦ σωαναφύ-
ροντα καλινδόμενοι, ὥσπερ
σὺν. καὶ τοὶ κατ' ἀρχὰς ἄ-
θως ἀρδυσάμενοι (ἐὰρ ἄν
ᾤ) λίπα τε ἠλέψαυτο, καὶ
κατίψοι μάλα ἀρλιταῖς ἄ-
τηρ' τὸν ἕτερον ἐν τῷ μέ-
ρῳ. μετὰ δὲ, ὅτε οἶδ' ὅ, τι πα-
θόντων, ὡδῶσι τε ἀπάλως
βιωνυπότων, καὶ τὰ μέτω-
πα σωαράτῃσιν, ὥσπερ
οἱ λέσοι. καὶ ἤρ' ἰδὲ ἀράμη-
ν' ἔκνευσι τὸν ἕτερον ἐν
ἕρ' οὐλοῖν, ἀφ' ἧς ἄς τὸ ἔ-
λασθ'.

Anacharsis. Solon.

Ac verò^a, ὁ
Solon, quam-
obrem vestri
faciunt iuue-
nes? Partim enim illorum
complexi mutuo se supplan-
tant, partim verò alius aliū
profocat ac verberat, & eccē-
no semet immiscenti, volu-
tanturq; perinde vi sues. At
qui inuito statim exiis vesti-
mentis (spectator enim assis-
tebam) alter alterum vicif-
sim & rasit, & mixtu oleo,
valde pacatè & amicitier:
deinde verò nescio qua of-
fensa dissociati, mutuo se
de loco propulerunt innuen-
tes, fronteq; arietantes con-
currunt non secus atq; arie-
tes. Et vide ut ille alte-
rum sublatum cruribus hu-
mi pro-

ἄρα ὅ, ἂν ἐπιτάσσῃ, ἀ-
 νεκίωσιν ἐν ἐξ, σιωπῶν κα-
 τὰ τὸν πυλῶν. τίς ὁ δὲ ἴ-
 σθαι πειράξας αὐτῶν τὰ σπύ-
 λια τῶν γαστέρων. τὸν πύλιν-
 ῶν βαλῶν τῶν λουμῶν, ἀρχαί-
 ἀθλοῦν, ὃ ἴσθαι ποιεῖ ἐν τὸν
 ὄμιον, ἡεταῶν, οἶμα, ὡς μὴ
 ἔλλογ ἀεπνίειν, καὶ ἕξ ἕ-
 λαις ἔννα φέδωσαι, μὴ μο-
 ναίει, ἀπὸ ἀφανισαντῶν τὸ
 χρίσμα, καὶ τὸ βορβόρον ἀνα-
 πλωθέντων. ἐν ἰσθῶτι ἄμα
 πομῶν, γέλωτα ἐμοὶ γοῦν
 παρήσσειν, ὡς περ οἱ ἐχέ-
 λων ἐκ τῶν χερῶν διοτι-
 θάσσοντων. ἔτιροι δὲ ἐν τῶ
 αὐτῶ τῆς αὐτῆς τὸ αὐτὸ
 τοῦτο δρῶσιν, ὅτι ἐν πικρῶ
 οὗτοι γὰρ ἀπὸ ψάμμων ταύ-
 τῶν βαθῶν ὑποδαμόφροι,
 ἐν τῶ ὄρυγματι τὰ ἀπὸ
 οἱ τὶ ἀπὸ κλύου, καὶ αὐτοὶ ἐ-
 κόντων πάλιν τῶν λί-
 νων, ἀκτερυῶν δίνων,
 ὡς ἀφικτότεροι εἶναι ἐν τοῖς
 συμπλοκαῖς, οἶμα, τῆς ψάμ-
 μου τὸν ὄμιον ἀφανοῦς
 σης, καὶ βιβασίαν ἐν ξη-
 ρῶ παρήσσειν τῶν ἀντίλη-
 δente, aduersarijque comprehensionem firmiorem in arido sub-

mi prostrauerit, deinde in
 eum illapsus suspiciendi fa-
 cultate non permittit, in cas-
 nu deorsum adigens. Postre-
 mo verò iam illius crura se-
 cundū ventrem cōplexus, cir-
 cumiecto gutturi cubito, mi-
 serū arummosè profocat. Al-
 ter autem eius obuerberat hu-
 meros, supplicans, ut opinor,
 illi, ne profusus profocetur.
 Sed ne olei quide gratia agūt
 modestius, ne luti aspergine
 inquinarentur: verū in obse-
 rata vnctione, & luto cōple-
 ti, largo sudore perfluentes,
 copiosam ridendi materiam
 mihi exhibent, veluti an-
 guillæ è manibus elabentes.
 Rursus alij in aula area hos
 ipsum sub Ioue facere con-
 sulerunt, neque tamen illi ipsi
 in ceno, sed profundam are-
 nam subijcientes in fossa cō-
 turbant se mutuo: ipsiq; vltro
 spargunt puluerem, gallo-
 rum in morem, quò minus
 (ut mea fert ratio) in com-
 plexibus effugiant, arena
 omnem lubricitatem disclu-
 Z 2 ministran-

καὶ πάμπολυ τὸς Σκυθικῶν ἰ-
 θῶν ἀπόδοσι. καθάπερ καὶ ὑ-
 μῖν ποτὰ ἐκὸς εἶναι μάθημα-
 τα καὶ ἐπιβολὰ μαζαζῶν. Ἐπι-
 σιρὶ μὲν ἀποδοσι εἶναι δόξαν-
 τα ἄν, ἢ τίς ἡμῶν, ὡσπερ σὺ
 νῦν ἐπισαίνων εἶς, πολλὸν ἀπὸ
 θάρρα δὲ γὰρ ἐστὶν ἄβανία τὰ
 γιγνόμενα ἔστιν, ἔστι ἐφ' ὕδατος
 οὐδὲ πάσσειν ἀκρίτους, καὶ λυ-
 λισσιρ ἐν πύλῳ, ἢ ἐπιπλάσ-
 σι πλὴν ἑρῶν, ἀπὸ ἕχαιτινὰ
 χεῖρα ἐν ἀτερπῆ τὸ πρᾶγμα.
 καὶ ἀκρίτων ὁ μικρὰν ἐπαγὰ εἶς
 σάμασιρ, ἢ ἢν γῶν ἐν ἀστρί-
 ψης, ὡσπερ οἰμασποισσῶν τῆ
 Ἐπὶ ἀπὸ, ἐν ἑς μακρὰν ἴσιν καὶ
 ἐκὸς ἴσιν ἢ πεπηλωμένων, ἢ
 ἑκονιμένων ὅτω εἶδη πρᾶγ-
 μα ἢ δὲ τε ἄμα καὶ λυσι: λῆς
 εἶναι δόξῃ. Ἀν. Ἀπαγε, ὡς δὸλον,
 ὅμῖν ταῦτα γυγίω τὰ ὡφεί-
 νη καὶ τερπνὰ ἐμὶ ἢ ἢ τίς ὑ-
 μῶν εἴπῳ τί ἀσθεῖα. ἔστιται
 ὡς ὁ μάτῳ ἀνίσταμεθα τὸν
 ἀκρίτων: ἀτὰρ ἀπὸ μοι, τί ὄν-
 νομα ἔθετε εἶς γιγνόμε-
 νοις, ἢ τί φῶν ῥοισιν αὐτόν;
 quidē quis vestrum ea affecerit cōtumelia, sentiet me haud ne-
 quicquam accinctū esse acinace. Veruntamē die mihi, q^d nomē
 huic rei indidistis, aut quidnam operis hoc facere dicamus.

& mulam à moribus Scy-
 thicis abhorreat: quemadmodū
 & vobis non parū multas di-
 sciplinas & corporis exercē-
 di studia esse verisimile est,
 quæ nobis Græcis absurda et
 aliena esse viderentur, si quis
 quemadmodū tu illis spectāz
 dis arbiter assisteret. Atquē
 bonū habe animum, ὁ ἀμικε:
 neq; enim ista insania sunt o-
 pera, neq; impulsu cōtumeliæ
 hi mutuo se obueberant, inq;
 ceno voluntantur, aut semet
 conspergunt pulvere: sed in-
 est huic rei necessitas nō inuis-
 cunda, neq; mediocrem vi-
 gorem adiungit corporibus.
 Itaq; si diutius, ut te planē fa-
 cturū opinor, in Græcia ver-
 satus fueris, nō in longū & tu
 vnus ex eorum eris numero,
 qui ceno oppleti sunt aut
 pulvere. vsq; adeo res tibi vīs
 debetur & voluptuosa, & v-
 tilis. AN. Apage ista à me, ὁ
 Solon. Vobis hæc oblecta-
 mēta vilitatem afferat: me sibi

Σόλ. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸς, ὃ
 Ἀρχαροί, γυμνάσιον ὑφ'
 ἡμῶν ὀνομάσεται, καὶ ἔστιν
 ἔξωρ Ἀπόλλωνος τοῦ Λυ-
 κίου. καὶ τὸ ἀγάλμα δὲ αὐ-
 τοῦ ὄρας, τὸν ἐπὶ τῆ στήθ
 λικημιχρον, τῆ αἰσιρῶ μὲν
 τὸ τόξον ἔχοντα. ἡ δεξιὰ
 δὲ ὑπὲρ τῆς λεφαλῆς ἀνα-
 κλησασμένη, ὥσπερ ἐν κα-
 μάτῳ μακροῦ ἀραπευό-
 μνον δεικνύσι τὸν θεόν,
 τῶν γυμνασμάτων δὲ τοῦ-
 των τὸ μὲν ἐν τῷ πληθῶν ἐπι-
 νο, πάλη καλεῖται, αἱ δὲ ἐν
 τῆ λίνα παλάσι καὶ αὐτοί.
 τὸ δὲ σάισρ ἀπύλους ἄρθο-
 σάλλω, παγκρατίασρ λέ-
 γουσι. ἢ ἄλλα δὲ ἡμῶν δὲ γυμ-
 νάσια τοιαῦτα, πυγμῆς καὶ
 δίσκου, καὶ τῶ ὑπεράκτισθαι,
 ὧν ἀπάντων ἀγῶνας τετι-
 θεῖν καὶ ὑρατίσας, αἰσι-
 ς ὧν δὲ δὲ δὲ καὶ αὐ-
 τὸν, καὶ ἀναρῆται τὰ ἄλλα.
 Ἀνά. τὰ δὲ ἄλλα τίνα ὑμῶν
 ταῦτά εἰσι; Σό. Ολυμπιά-
 σι μὲν σφραν ὧ ἐν ἑοτίων,
 ἰσμοὶ δὲ ἐν σίτῳ, ἐν Νε-

SO. Locus ille, ὃ *Anda-
 charsi*, à nobis vocatur gy-
 mnasium, estque templum
 Apollinis Lycij. Cernis au-
 tem eius simulachrum quod
 supra statuam suam est, si-
 nistra quidem arum ger-
 ens: dextra verò supra
 capui refracta tanquam ex
 multa defatigatione Deum
 quiescentem indicat. Ca-
 terùm exercitiorum aliud
 quidem quod in cæno fit,
Lucta vocatur. illi verò in
 pulvere quoque luctantur.
 Porro eos qui erecto stant
 corpore, ac semet verberis
 bus mutuis onerant, *pans-
 eratio* decertare dicimus.
 Sunt præterea et alia no-
 bis eiusmodi gymnasia, et
pugillans, et *disci*, et
scelus, quorum omnia cer-
 tamina solemus proponere:
 quorum qui palinam ade-
 pius fuerit, is præstantissi-
 mus ex omnibus esse iudi-
 catur, ac certaminis tollit
 præmia. AN. Cuiusmodi
 verò sunt ista præmia?

SO. In Olympijs corona oleagina, in Isthmijis pinca, in Ne-
 meis

μέγα δ' οὐλίωρ πεπενημένῳ,
 Πυθῆϊ δ' ἄλλα τ' ἱερῶν τ' οὐδ',
 παρ' ἡμῶν δ' ὅτι Παναθηναίοις
 τὸ ἔλαιον τὸ ἐκ τ' μοείας, τὶ ἐ-
 γλάσθῃ, δ' Ἀνάχαροι, ἢ διότι
 μικρὰ Ἰταλῶτα εἶν' Ἀρκῆς, Ἀν.
 ἐκ, ἀπὸ πάντων, ἢ δ' Ὀδῶρ,
 ἐκ τ' ἑλκῆς τὰ ἄλλα καὶ ἄλλα
 ὅτις τὸ δὲ θάλασσαν αὐτὰ, φησὶ
 μῦθον ἐπὶ τῇ μεγαλοφρονῆϊ, καὶ
 ὅτις ἀγωνιστῶν αὐτοῖς, καὶ βίωσις
 ἁλῆναι περὶ τῶν ἀνοήτων τ'
 τυηκῶτων, ὡς μὴ ἄρ' ἐνεκα
 καὶ οὐλίωρ ὁσάυτα πεποῦν,
 καὶ λιπυρῶν ἀρχομῶν πρὸς
 ἐπιθῶν, καὶ ἰατρικῶν, ὡς
 ἐκ ἐνὸν ἀπραγμόνως ὄπορῶ-
 σαι μὴ ἄρ', ὅτι ἐπιθυμῶν, ἢ
 σελίω ἐσφαυῶν ἢ πίτυϊ, μὴ
 τὶ πυλῶν κατὰ γρόνον τὸ πρό-
 σωπον, μὴ τὶ κατὰ γρόνον ἐς
 τὴν γαστέρα τὸν τ' ἀνταγωνι-
 σῶν. Σὸ δ' ἀπὸ τ' ἀεὶς ἐκ ἐς ψί-
 λατὰ διδόμενα ἡμῖς ἀπὸ δὲ
 πορῶν ταῦτα ἢ γὰρ οὐ σι-
 μῆα τ' ἕνως, καὶ γνοείσμα-
 τα, οἱ τῶν οἱ ἰοατῶν τῶν
 ἢ δὲ παρακονεῦσα τοῖς
 ΣΟ. Αἰεὶ δ' ὀπτιμῶν, nos non ad nuda tantum dona intentos
 habemus oculos (etenim hæc salte signa sunt atq; indicia vi-
 ctoria, p. qua victores cognoscuntur) cæterum q; hæc comitat'

meis ex apijs cōcinnata. Por-
 rō aũ in Pythijs poma sacer-
 dotes Apollinis proponere cō-
 sueverunt: cæterum apud nos
 Athenienses oleum ex oliua.
 Quid aũ sublatis cachinnis
 risisti, Anacharsis? an q; hæc
 tibi visa sunt esse modica?
 AN. Nō, sed præmia omnib.
 modis clara atq; præstantia
 percēfuissti, δ' Solon, cū digna
 ijs qui ea proponũ in certa-
 minib' ob munificentia, tum
 etiam athletis qui ista nau-
 ter consequi studeant. Itaque
 pomorum gratia atq; apio-
 rum tanta ane laboriosè
 perferunt, & periclitantur,
 dum indignis modis præfos-
 cantur muuò, ac inhonestis
 verberibus caduntur: ita ut
 nō liceat sine negotio potiri
 malis, si quem cepisset pomos-
 rum desiderium, aut corona-
 ri apio, aut feris pineis, cu-
 ius nullo luto defecare iur-
 facies, neque aduersarij eius
 ventrem pede calcitrassent.

εὐδαιμονίας. ἢ δὲ καὶ νικη-
 τῶν αὐτῶν ἰσόθεον νομισάμε-
 νον. Ἄν. αὐτὸ ἴδιον, ὃ Σόλων, καὶ
 τὸ οὐκ ἴσους εἶπε, ἀλλ' ἐπ' ὀλί-
 γων ταῦτα παροχουσι, ἀλλὰ
 ἐν ἰσοθείᾳ θρασύς, καὶ μετρίως
 οἱ τῆς ὑδρωσ, οἱ ἀγαθὰ δὲ ἀν-
 δραμονίσοισι αὐτῶν, ἀματι-
 βάνομενος ὁρῶντες, ἢ ἀρχομέ-
 νος πῶς ἢ ἐν ἰσάων. Ταῦτα
 ἢ τὰ ἀδραμονίσατα πρόσσι
 ἢ νικητῶν. παρ' ἡμῶν δὲ
 οἱ Σιδθαί, ἢ οἱ Σόλων,
 ἢ παρὰ τινὰ τῶν πολεμίων, ἢ
 ἀνατρέψη παροχῶν, ἢ οἱσι
 μάτιον περιέρχεται, μετὰ τὰς
 οἱ παροχῶν τὰς ζυγίας ἐπά-
 ρουσι, ἢ ἐπ' ὀλίγων ἢ μετρί-
 ρων ἴδιον πάθησι, ἢ τὴν ἴδιον
 δικόσι θράσους, οἱ αὐτὸν δι-
 γῆ. τὸ ἴδιον, καὶ τὸ ἐν ὀλίγοις
 πῶς δὲ μετὰ ἀπὸ τῶν ἰσάων
 εὐδαιμονίαν μοι ἐπέσειν, ὡς
 πάσχοι, ἢ δὲ θράσους, ὡς πῶς
 ἀπαυ-

tas verò ipsos diuinis effe-
 ri laudibus: porro eum què
 præconis voce victor pro-
 nunciatus fuerit, ab omni-
 bus propemodum Deum exi-
 stimari. ANA. Hoc ipsum
 quod dixisti ὁ Solon, longè
 miserrimum est, quòd non
 paucis præsentibus tam in-
 fanda patiuntur, sed in tanta
 spectantium corona atq;
 celebritate, qui acceptæ cõ-
 tumeliæ testes sunt oculatisi-
 simi, illi nimirum eos felices
 esse pronunciant, quos vi-
 dent sanguine perfluere, aut
 à suis aduersarijs compresso
 gutture profocari. Hæc es-
 nim summa felicitas illorum
 præstò est victoriæ. Sed enim
 apud nos Scythas si quis, So-
 lon, vel vnum è ciuibus pul-
 sauerit, aut obuiam factus è
 via detruserit, aut vestè dis-
 ciderit, graui multa in eum

animaduertunt senes, tametsi hoc ipsum vel paucis præsen-
 tibus arbitrij quispiam passus fuerit. taceo in tam numero-
 sis spectaculis, cuiusmodi tu percenses in Isthmo celebra-
 ri, aut Olympia. Caterùm athletarum mehercle vic-
 cem ex animo doleo, eorum nomine quæ ab illis suffe-
 renda sunt. Spectatorum verò dementiam, quos tu ex

ἐπεὶ δὲ πρῶτον ἀρξώμεθα συ-
 νίηαι τῷ βελτίῳ, καὶ τῷ
 σώματι ἀνδρῶν, καὶ ὑφίστα-
 σθαι τὰς πόδας, ταῦτα ἤδη σοι
 διηγήσασθαι, ὡς μάθοις, οὐ τινας
 γὰρ τὰς ἀσκήσεις ταύτας
 περὶ θεῶν αὐτοῖς, καὶ ἄγε-
 που ἔν τῷ σώματι καταναγ-
 κώμεθα, οὐ μόνον ἔν τῶν
 ἁγίων, ὅπως τὰ ἄλλα ἀ-
 νακτῶν ἀναρῶμεθα (ἐπὶ κῆρα
 δὲ τῷ ὀλίγῳ ποδῶν ἐξ ἀπάν-
 των χαρῶν) ἀλλὰ μᾶλλον τι
 ἀποδοῦν τῷ πόδι ἀγαθὸν ἐ-
 λπίσασθαι, καὶ αὐτοῖς ἐκείνοις περὶ
 γὰρ ἄνθρωποι. ἡνὸς γὰρ τις ἀ-
 γῶν ἄνθρωπος ἔσται, ὡς ἀγα-
 θοῖς ποδίταις πρόσταται, καὶ
 εἰς φακός, εἰς πίπτος, εἰς ἡλιθίους ἢ
 σκλήνους, ἀλλ' ὅς ἐν αὐτῷ συ-
 ναθῶν ἔχει πῶς ἀνθρώπων ἐν-
 δαμονία. οἷον ἐκαστοῦ ἐκεί-
 νου αὐτῷ τῷ ἐκείνου ἰδίῳ, ἢ ἡλοι-
 ῶν τῆς πατρῴας, καὶ πλεῶν, καὶ
 δόξας, καὶ ἰσχυρῶν πατρι-
 ῶν ἀπολαύσας, καὶ οἰκείων σα-
 τυρίων,

plectatur, nempe libertatem dico, quæ cuiusque pri-
 vatim est, & communiter patriæ: præterea diuitias,
 gloriam, honoris ac dignitatis gradus amplissimos, so-
 lennitatūque patriæ fruitionem, rerum familiarium sa-
 luti

ubi iam primū quod rectius
 est sapere ceperint, & cor-
 pore maturiores facti, labo-
 rum patientes euaserim: hæc
 tibi in præsentia perconsulere
 mihi deliberatum est, ut in-
 telligas cuius gratia hæc il-
 lis exercitia proponere so-
 leamus, tum quamobrem as-
 siduis laboribus eosdem cor-
 pora exercere cogamus. Non
 profecto certaminum saltem
 gratia, ut præmia queant
 consequi (ad ea enim cele-
 branda omnino perpauci
 illorum perueniunt) sed ob
 fructum longè maiorem qui
 inde ad vniuersam manat
 Remp. & quo ipsi fruuntur
 consimiliter. Siquidem aliud
 quoddam commune omnib.
 bonis ciuib. certamen est
 propositum, & corona non
 pinea, aut oleagina, aut con-
 texta ex apijs, sed quæ in se
 comprehensim vniuersam
 hominum felicitatem com-

θέλων, ἢ σωδῶος τὰ λεωπι-
 τα, ἢ ἄρ ἄρ τις ἐν ξυλο γυῖοις
 οἱ πρὸ τῶν θεῶν. Ταῦτα πάν-
 τα ἔσφαρον, ὅρ φημι, σω-
 ναπῶλικται, καὶ ἐκ τῶ ἀγῶ-
 νος ἐκένε πρὶν γίνεσθαι, ὅρ
 ἢ ἀσκήσας αὐταί, ἢ οἱ πόντοι
 ἔγασιν. Ἀνά. ἄτα, ὁ θεομάς
 ἐκ δόλων, ταῦτα μοι ἢ τη-
 μικαῦτα ἔχωρ ἔθλα διηξί-
 ναί, μέλα καὶ σῆλινα διηξί-
 ναί, καὶ θαπὸρ ἐπαίς ἀγείας, καὶ
 πίτω. Σό. καὶ μέλ, ὁ Ἀνα-
 χαρσι, οὐδ' ἐκένεσ ταῖ τι δό-
 ξα μικρὰ ἄνα, ὁπότερ ἄ λῆ-
 ρω, καταμαθοῖς. ἀπ' ἢ τοι
 πῆς αὐτῆς γνώμης γίνεσθαι, ἢ
 κέρη πάλυτα ταῦτα ὅτα μι-
 γρά τοῦ μέσον ὁ ἐκένου ἄ-
 γων, καὶ ἔν σφαρον, ὅρ
 κατέλεξα τοῦ πανωδάμο-
 νος. ὁ δὲ λόγος, οὐκ οἶδ' ὁ-
 πας ἐπὶ δῆς τῶ ταξίη, ἐκεί-
 σον πῆτερον ἰαμι ἡδὴ, τῶρ
 ἡδμοὶ γυνομεθῶρ, ἢ Ολυμ-
 πιοῖς, καὶ ἐν Νεμείῳ. πάλυ
 ἡδ' ἄ νῶ (σχολῶ ἢ ὄσθη,
 καὶ οὐ,

commemorat quae in Isthmo atque Olympijs & Nemea fie-
 ri consueverunt. Veruntamen nos (summus enim octosi,

latem: atq; ut summum di-
 cam, pulcherrima quaeq; quae
 à dijs immortalibus quispiã
 assiduis votis sibi dari solet
 expectare. Ex ijs omnibus ea
 quam dixi corona concin-
 nata est, eaque ex certamine
 paranda contingit, ad quod
 haec exercitia atque labores
 ducunt. ANA. At tu, ὁ
 multis modis admirande So-
 lon, cum talia ac tanta mihi
 percensenda haberes pra-
 mia, poma atque apia com-
 memoras, ac virentem syl-
 uestris olea ranum & pi-
 num? SO. Atqui, ὁ Anas-
 charsi, ne illa quidem tibi
 videbuntur modica, ubi quae
 dicturus sum, intellexeris.
 Eodem enim consilio sunt
 & illa, suntq; plant partes
 quaedam exiguae maioris
 illius certaminis atque coro-
 nae per omnia felicis quam
 percensui. Nescio verò quo
 pacto oratio nostra confu-
 sa narrandi serie, ordine pe-
 nius praepostero, horum prius

καὶ οὐ, ὡς φησὶ, περὶ μὲν ἀ-
 νείων) ἀναβαμουμένα ῥα-
 θίας πῆς τῶ ἀρχῆ, καὶ τὸν
 λοιπὸν ἀγῶνα, δι' ὃν φημι
 πάντα ταῦτα ἐπιτηδέσθαι.
 Lucil. ἀμύνομ, ὃ Σόλων, οὐ-
 το. καὶ ὁ δὲ μὲν ἦν ἄρ ἡμῖν ὁ
 λόγος ὁ μᾶλλον περὶ ῥόγῃ. καὶ
 πάλιν ἄρ ἴσως ἀπ' ἑσῶτων πα-
 θεῖω, μὲν δ' ἐκείνων ἔτι κα-
 ταχρῆν ἢ τινα ἰδοίμι σιμ-
 πλωτόν, ἢ ἑσῶτων ἢ σκίτων ἢ
 σφραγματόν, ἀπ' ἢ δονῆ, ἢ
 τὸ σσοκίον, ἢ κῆσι ἀπὸ τοῦ ἴσθ,
 καθίσταται ἐπὶ τῶν θεῶν,
 ὡς μὴ ἐνοχλοῖται ἡμῖν ἰσικ-
 κρατόσθ τοῖς παλαιόσιν.
 ἀπὸς τε (ἀρῶστος ἦν) οὐ-
 δὲ τὸν ἥλιον ἔτι ῥαθίας ἀ-
 νέχομαι, ὁξυὸν καὶ φλογώδη,
 ἐμπάσσοισα γυμνῆ τῆ λιπα-
 ρῆ· τὸν ἦν πῆ δὲ μοι ἀφί-
 λαῖρ οἰκοθῶν ἰδοξῶν, ὡς μὴ
 μόνος ἐρ ἡμῖν ξηρῶσι μὲν ἑ-
 σῶματα. ἢ δ' ὦρα τοῦ ἐ-
 τος, ὅτι πρὸς τὸ πρῶδε.
 πρὸς ὅτι τοῦ ἀσῆρ, ὃν
 ἡμῆς λιβά φατὶ, πάντα κα-
 ταφῆροντος, καὶ τὸν ἀίερα
 ξυρὸν καὶ σκαῖτιθίβος, ὃ, τε
 σαύρεν, ἀερέμque ἀριδιετα ὁ
 calore infestum faciens,

tu, ut ais, audiendi cupi-
 duses) facile ad principium
 recurremus, ac commune il-
 lud certamen, cuius admini-
 culo omnia hæc parari con-
 firmaui. AN. Præstat equi-
 de ita facere. Inter eundem ves-
 ro in loquē nobis profluxit or-
 ratio. Et fortasse his citis iā
 persuadēbor ne quem post-
 hac amplius subannem, quē-
 cunque olestro aut apio
 coronatum grauius atque
 iactantius incedentem con-
 spero. Ac si videtur, sub
 illam opacam progressi con-
 sīdeamus, ne illi disceptantes
 sua vociferatione nos con-
 iurbent. Quin aliā etiam So-
 lis (quid enim dissimulem?)
 sum impatiens, ita acuti ὁ
 feruentis ὁ nudum caput
 infestantis. Etenim tiavam
 domi consulto mhi abstuli,
 ne solus hic inter vos pere-
 grino ὁ insueto habitu ob-
 ambulare. Et iā quoq; anni
 tempus est quo^d sydus illud
 feruentissimū exoritur, quod
 vos Canem dicitis, omnia
 Sole

ἢ κατὰ μεσημέριον, ἢ
 ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπιπέμει-
 νῶ, φλογὸν τοῦτον οὐ φο-
 ρετὸν ἐπαλεῖα τοῖς σώμασιν.
 ὡς καὶ σου θεωρεῖσθαι, ὅπως
 γυμναστὴς ἢ δὲ ἄνθρωπος, οὐ-
 τε ἰδίως πρὸς τὸ θεῶν, ὡς
 περ ἐξὸ, οὐτε ὅπως ἐνοχλοῦ-
 μεθα τοῖσιν, οὐδὲ περιβλή-
 ναι σιανίον τι, ἔνθα ἰσχυρῶ-
 σι, ἀπὸ δὲ δειχθῆναι τὸν ἥλιον ἐν
 μαρῶς, Σόλ. οἱ μάλιστα ἔχου-
 οῦσι πόνοι, ὃ ἀναχαρσι, καὶ
 αἱ σωχεῖς ἐν τῷ πυλῶ λυ-
 βίσις, καὶ αἱ ἰσχυροί
 ἐν τῷ ψαμμῶ ταλαιπωρί-
 α, τοῦτο ἡμῖν τὸ ἀμωτή-
 εῖον παρεχόμενοι πρὸς τὰς τοῦ
 ἡλίου βολὰς. καὶ οὐκ ἔτι πί-
 λον διόμειβα, ὅς τι δὲ ἀπὸ
 τῆς κεφαλῆς. ἀπὸ μὲν
 δὲ οὐδὲ καὶ ὅπως μὴ, λα-
 θεῖται νόμοις, περὶ ἕξασ,
 οἷς ἂν λέγω πρὸς σὲ, ὡς ἐξέ-
 παντ ὁ πρὸς αὐτοῖς,
 ἀπὸ ἔνθα ἂν σοὶ μὴ ὀρθῶς τι
 λέγωμαι δοκῆ, ἀντιλέγου ἐν-
 θὺς, καὶ διαθεῖται τὸν λόγον.

Διοῖρ

Sole circa meridiem supra
 caput assistente, & eiusmodi
 feruorem intolerabilem cor-
 poribus inducente. Itaque de-
 miror qui fiat, ut tu, cum es-
 tate sis planè confecta, non
 perinde ut ego sudore per-
 fluas: neque prorsus à Sole in-
 festari vidèris: neque vspians
 locum umbrosum exploras
 quem subires, sed æstium fa-
 cile & patienter toleras.
 SO. Inanes illi & super-
 uacanei labores, ὃ Ana-
 charsi, & assidue in ceno-
 volutationes subaëriæ, præ-
 terea in arena miseræ, no-
 bis hoc præstant, ut feruen-
 tis Solis radios facillè contē-
 namus: neque ampliùs egemus
 pileo, ut Solem à contingen-
 do capite prohibeat. Itaque
 sub umbram concedamus.
 Noli verò ijs quæ dicturus
 sum, tanquam legibus men-
 tem adhibere, ut per omnia
 fidem illis habeas: sed ubi-
 cunque aliquid parum rectè
 tibi dixisse videbor, statim
 illud contradicendo refel-
 le, ac verba mea emendato.

¶

Et enim

Ανοῖρ ἦ ἑ βατίρον πόν-
 τος οὐκ ἄν ἀμάριβη, ἢ
 οἱ βεβῶως πωδῶσαι, ἐχέ-
 αῖτα ὁπόθεν οἷε ἀντιδικεῖα
 εἶναι, ἢ ἐμὲ ἀναδιδάχθη-
 ναι, ὡς οὐκ ὀρθῶς γινώσκω
 περὶ αὐτῶν. καὶ ἐν τούτῳ
 πᾶσι ἄν σοὶ ἡ πόλις ἢ Ἀθη-
 ναίων, οὐκ ἄν φθόνοι χάρι-
 ὀμοιοποιῶ. ὅσα ἦ ἄν ἐμὲ
 πωδῶσας, καὶ μεταπῶσας
 πῆς τὸ βέλτιον, ἐκένυ τὰ
 μίξιμα ἔση ἀφεικίας. οὐ-
 δὲ ἦ ἄν ἀπρηψόμην
 αὐτῶν, ἀλλ' ὀρθῶς ἄς τὸ μί-
 σον καταθήσω φέρων. καὶ
 κατασῶς ἐν τῇ Πυκνῇ, ἐρῶ
 πῆς ἅπαντας ἄνθρωποι
 ἑλωῖται, ἐγὼ μὲν οὐκ ἔπρα-
 ψα τῶν νόμων, οἷους ἄν ὤ-
 μην ἀφεικιωτάτους ἔσονται
 τῇ πόλει. ὁ δὲ ξένος οὐδὲν
 ἀέξας οἱ, ὁ Ἀναχάρσις,
 Σκυθῆς μὲν εἶ, σοφὸς δὲ
 ὢν, μετ' ἐπαιδῶσός με, καὶ ἄλ-
 λα βελτίω μαθήματα καὶ ἐ-
 πηροδῶματα ἐδιδάξατο.

ὡς

Etenim ab horum duorum
 alterutro me omnino haud
 aberraturum existimo.
 aut enim tibi constanter
 persuadebo, si non dissi-
 mulanter habueris quae con-
 tradicenda sunt: aut ego
 de integro discam quam
 non recte de his senserim
 atque stauerim: quo no-
 mine uniuersa Athenien-
 sium Republica tibi pro-
 lixè aget gratias. Quan-
 tum me enim docueris, at-
 que ad saniores senten-
 tiam suadendo pertraxe-
 ris, illam maximis benefi-
 cijs tibi obstringes. Nequè
 hoc eam celabo, sed statim
 in medium adferam, ac
 stans in senatu his verbis v-
 niuersi compellabo: Ego
 quidem vobis, ô ciues Athes-
 nienses, leges conscripsi,
 quas ego Reipublica vilissi-
 mas fore arbitrabar. At
 hic hospes (te, ô Anacharsi,
 digito commonstrato) ta-
 meti oriundus est ex Scy-
 thia, vir tamen multa ornatus sapientia, aliter mihi persua-
 sit, et disciplinis vitaeque institutis longè melioribus imbuit.

Itaque

ἔσθ' ἀνεργήτης ὑμῶν ὁ ἀνὴρ ἀναγερὰ φθωκῶ καλυπῶν αὐτὸν ἀνασῆθετε παρὰ τὸς ἰπποδῶμις ἐν πόλει, παρὰ τὴν Ἀθηνῶν, ἢ ἐν ἴσθμῳ, ὡς ἐκ ἀσχυροῦτος ἢ Ἀθλωάων πόλις, παρὰ βῆδάρη ἢ ξυφίτῃ συμφέροντα ἱκανοῦντες. Αἰ. τὸ ἐκῆνο λῶ ἄρα, ὃ ἐστὶν ὑμῶν ἡκιστὸν Ἀθλωάων, ὡς εἴητε ἐφ' ἑαυτοῖς ἐν τοῖς λόγοις ἐπὶ πόσῳ ἄρ' ἐστὶ νόμος, ἢ πλάτης ἐκθροπος, ἐφ' ἑμάξης βεβιωκὸς, ἀπο τε ἀπὸ λῶ ἀμείβων, πόλις δ' ὅτι οἰκίτης πῶς ποτε, οὐτε ἀποτε, ἢ νυῖ ἑώρακὸς, πρὸς πολίτας διεξίομι, ἢ διδάσκουμι αὐτόχθονας ἀνθρώπους πόλις τῶν ἄρχαιότατων, τοσούτος ἢ δι χέουσις ἐν ἑνομίῃ ἀπονηκῶτας, ἢ μάλα πρὸς ὃ Σόλων, ὃ τὸ, ὡς φασί, ἐξ ἀρχῆς ἢ μάθυμα ἐγένετο, ἐπιστάθῃ, ὅπως ἄρ' ἀείπει πόλις οἰκοῦτο, καὶ οἷς τισὶ νόμοις ἡμεῖς ἐν δαμονῶν οδῇ.

Itaq^e ob sua in Rép. merita, ciuitate donetur, ac aeneā illi statuam apud reliquos huius orbis proceres erigite apud Mineruam. Persuasissimum verò habe, ciues Athenenses sibi nequaquam decori fore existimatos, ab homine peregrino atque barbaro ea perdiscere, quæ sunt ex vsu Reip. ANA. Hoc equidem erat quod ego de vobis Atheniensibus inaudieram, quòd in omnibus ferè sermonibus nasui effectis illusores. Vnde enim ego homo agrestis & erro, qui omnem ætatem meam in plaustris degens contriui, subinde solum pro solo mutans, quicquam in vlla ciuitate habitauit, neque vnquam vllam nisi nunc primùm vidi, de administranda Rep. verba facerem, atq; ad cò docerem homines indigenas hanc vrbem clarissimã optimis legibus fundatã tãtis tẽporib. incoleret: cũ primis verò te, ò Solon? cui hoc, vt phibent statim sub initiũ studio ac cura fuit, nosse quib. procuratiõib. Resp. q̃ optimè administraretur, iũ quorum legũ p̃scripto viẽs quã florentissima atq; felicissima redderet.

σαι. πῶλύ ἀμὰ καὶ ἤ το ἄς νοσ
 μοβέτη πασιον σοι, καὶ ἀντι-
 ρῶ, τί τι μοι δουῆ μὴ ὀρθῶς
 λέγῃ, ὡς βεβαιότερον μά-
 θοιμὲ καὶ ἰδὲ ἤ, ἡδὴ ἐκρυ-
 γόντων ἤκλιον, ἐν ᾧ οὐα-
 ρεφῆ ἐσθῆ, καὶ καθέβα μοδ-
 να ἡδὴ καὶ ἀκούσθ, ἐπὶ
 ψυχῆ ἤηθ. λέγει ἔν τὸν νόσ
 γον ἐξ ἀρχῆς, καθότι τὸς νέος
 πρᾶταδούτης, ἐν παύσῳ ἀν-
 θῆς ὀσπουνῆτε, καὶ ὅπως ἡμῖν
 ἄεισι ἀνδρῆς ἀρβαίνουσι ἐκ
 ἤ πηλοῦ, καὶ τῶν ἀσημω-
 των τῶτων, καὶ τί ἡ λόνις, καὶ
 τὰ λυθισήματᾶ σωτηρῆ πῆς
 ἀρετῶν αὐτοῖς· τοῦτο ἤε δι
 μάθησᾶ ἐξ ἀρχῆς ἐνθῶς ἐ-
 πόθου ἀνδρα. τὰ δ' ἀμα
 εἰς ὑστρον διδασῆ με, κατὰ
 λαορὸν ἐκασον, ἐν ᾧ μέρδ. ἐ-
 κείνῳ μέρδ, ᾧ Σόλων, μέμνη
 σὸ μοι, παρὰ τῶν ἤσων, ὅτι
 πῆς ἀνδρᾶ βαρβαρον ἐρεῖς·
 λέγω δὲ, ὡς μὴ περιπλέκεις,
 μὴ δὲ ἀρμυκῶν τὸς νόγους.

Ne des

tur. Veruntamen & in hoc
 tibi ut legumlatori mos ge-
 rendus est. Itaque tibi cons-
 tradicam si qua mihi pa-
 rum scite aut recte propo-
 nere videberis, tantum
 in hoc, ut cuncta perpi-
 scam certius. Et vide ut
 iam euitato sole simus in
 umbra, neque desunt sedes
 percommoda & amena in
 hoc frigido lapide. Dic i-
 gitur orationem exorsus ab
 initio, quam ob rem sta-
 tim à pueris iuvenes exer-
 ceatis laboribus. ^f Tum
 quemadmodum vobis viri
 optimi ex cæno illo & eius-
 modi euadant exercitatio-
 nibus. Insuper quid ad vir-
 tutem consequendâ illis præ-
 stet adminiculi puluis, &
 istæ in cæno volutationes.
 hoc enim vel omniû cupien-
 tissimè statim sub initium
 audire desiderabam. Reli-
 qua verò in posteram me do-
 cebis, singula suo tempore.

Hoc autem inter dicendum fac, Solon, cogites, ad virum
 barbarum te verba facturum. Dico autem ne de industria
 orationem neciendo, obscures, neque impenditò prodicas.

Per eos

ἢ δὲ ἴδῃ, μὴ ἐπιλαυθάνωμαι
 τῷ πρώτῳ, ἢ τὰ μετὰ ταῦτα
 ποτὲ ἐπιρρήξῃ. Σ. οὐ γὰρ, ὅ
 Ἀναχάρσι, ταμιέου ἀμῶνον,
 ἔνθα ἄν τοι δοκῇ μὴ πάντῃ
 φῆσι ὁ λόγος εἶναι, ἢ πόρρω ποί
 ἀπὸ λαυθῶν εἴη ἴδῃ, ἢ ἴδῃ
 ἴδῃ μετὰ τὸ, τὴν ἀντιθέσιν, καὶ
 ἀνακρίσας αὐτῷ τὸ μῦθον. ἢ ἴδῃ
 μὴ τοι μὴ ἐξαχθῆναι, μὴ τὸ πόρ
 ρῶν τὸ σκοπεῖν τὰ λεγόμενα ἢ ἴδῃ
 ἀνακρίσας, οἱ μῶν, ἢ καὶ μακρὰ
 λέγουσι, ἢ πᾶν τὴν βουλὴν τῆν ἐξ
 ἀνακρίσας, ἢ πρὸ τῆς, φωνικῆς ἢ
 μὴ δικῆς ἀνακρίσας, πάριον ἢ
 τῶ ποίῃ. ὁ πόταρ ἴδῃ ἀνακρίσας
 ἢ ἴδῃ τὸ πάριον ἀνακρίσας, φῆσι
 φῆσι ἢ ἀνακρίσας ἐκ ἀνακρίσας,
 ἢ ἀνακρίσας ἀνακρίσας, ἀνακρί
 στας ἀνακρίσας ἀνακρίσας τὸ ἀνακρί
 στας ἀνακρίσας, ἢ ἀνακρίσας, ἢ
 ἀνακρίσας, ἢ ἀνακρίσας ἀνακρίσας
 τῶν ἀνακρίσας ἀνακρίσας. οἱ δὲ
 ἴδῃ τὸ ἀνακρίσας τὸ ἀνακρίσας

λέγουσι,

vulneris ex destinato inflicti, aut incendij causam cognitur:
 deinde virique iure cōtendentium dicendi copia permittitur.
 Dicunt verò alternis vicibus. & qui litem intendit, & qui reus
 est, aut ipsi per se, aut rhetorum sibi conducunt operam, qui-
 bus causa oranda est. Illi ergo quādiu ea quæ ad rē atinent,

Vereor enim ne prima mi-
 hi ex cadant, si nimium mula-
 ta per te adducta fuerint.
 SOL. 8 Tu quidem hoc,
 ὁ Anacharsi, longè meliūs
 constitues, ubicunque pa-
 rūrū perspicua tibi videbitur
 oratio, aut alicubi prorsus
 à verò aberrare temerè
 fluendo, licebit enim hanc
 tibi interrogando quoties-
 cunque libium fuerit, in-
 terpellare, eiusque prolixitatem
 decurtare. Quam
 quam ubi non prorsus ab in-
 stituto aliena, aut à scopo in-
 totum abhorrentia dicuntur,
 nihil vetat orationem
 paulò longiūs progredi: quo-
 nam & senatui Areopagiti-
 co, cui rerum capitalium ius-
 dicia cognoscenda sunt, à
 maioribus vsque accepto mo-
 re ita factitare solenne est.
 Ingressi enim in h Areopa-
 gum considunt, cædis aut

4 3 dixerint,

Ἀνοδὸν, ἐγγύμονον ἑν
 ταῦτα, ὡς Σόλων. καὶ ἔγωγε
 γὰρ ἴδω χάριν οὐ μικρὰν
 οἶδεν ἑνὶ καὶ ἐπὶ τοῖς, ὅτι
 παρὰ βροτῶν λόγον, καὶ
 τὰ ἐν Ἀρείῳ πάλῳ γινώ-
 μνα ἰδιδόξω με, θαυμά-
 σια ὡς ἀληθῶς, καὶ ἀγα-
 θῶν βουλευτῶν ἔργα, πρὸς
 ἀλήθειαν οἰόντων τῶν ψῆ-
 φων. ἐπὶ τοῖς αὐτοῖς ἴδω
 γὰρ, καὶ ὁ Ἀρωπαγίτης ἐγὼ
 (τοῦτο γὰρ ἔθου με) κατὰ
 σχῆμα τῆς βουλῆς ἀκούσθαι
 καὶ ἑν. Σόλ. οἰκονομῶν
 βραχέως παρὰ τοῦ καὶ σε,
 ἀπὸ πάλῳ καὶ πολιτῶν
 ἡμῶν δοκῶν. πόλιν γὰρ ἡ-
 μῶς οὐ τὰ οἰκονομῆματα
 ἀγορευθῆναι ἔναι, οἶον, τέχνη
 καὶ ἰσθῶν, καὶ νεωτέριους, ἀπὸ
 τὰ ταῦτα μὲν, ὡς πρὸς σῶμα
 τὴν ἰσθῶν καὶ αἰνῶν, ὡς
 παρὰ ἑνὶ ἐκδοχῶν καὶ
 ἀσφαλείαν τῶν πολιτικῶν
 μέρων, τὸ δὲ πάλῳ ἡμῶν,
 ἐν τοῖς πολιτικῶν τιθέντων
 τοῖς γὰρ ἔναι τοῖς ἀ-
 ναπλη-

ANA. Per benigna sunt
 ista quae dicis, ô Solon. At-
 que ego ob hæc magnam ti-
 bi habeo gratiam, quòd
 hac orationis tuæ digres-
 siuncula etiam ea quæ in
 Areopago fieri consueve-
 runt, mihi humaniter ex-
 posueris, admiranda pro-
 fecerit, ac bonorum senato-
 rum opera, veritatis suf-
 fragantium. Iam igitur de
 illis differe, ac ego Areo-
 pagita (hunc enim me esse
 voluisti) pro more iudi-
 cum vestrorum tibi dicen-
 ti dabo operam. S O.
 Proinde paucis tibi ante
 audiendum est, quam nos
 de ciuitate ac ciuibus opis
 nionem obtineamus. Siqui-
 dem nos ciuitatem non edi-
 ficia illa esse existimamus,
 cuiusmodi sunt muri, delu-
 bra, & alia, sed hæc tan-
 quam corpus quoddam firmum
 esse atq; immobile ad
 receptum & securitatem
 hominum urbem incolen-
 tium. Omnem verò vim
 atque auctoritatem in ciuibus sitam esse arbitramur. hos

ναπαρηγοῦστας καὶ ὁλο-
 τήλουςτας, καὶ ἐπιτελοῦ-
 τας ἕκαστα καὶ φυλάσσοντας,
 οἷόν τι ἐν ἡμῶν ἐκείσῃ δέμῳ
 ἢ ψυχῇ. Ὡς δὲ δι' ἑνὸς καὶ
 τανούτου, ἰατροδομῆ-
 θα μὲν ὡς ὄφθαλμοί, καὶ ὧς σώ-
 ματι τῆς πόλεως, κατα-
 κοσμοῦντες αὐτὸ, ὡς κωδη-
 λιστὸν ἡμῶν εἶναι, ἐνδοξόν τε
 οἰκοδομήμασι κατασκευά-
 μιστον, καὶ τὰς ἐκδοχὰς τὰς
 ταῦτα ἐπιβολαῖς, ἐς τὸ ἀσφα-
 λίστων περιετραχέμενον.
 μάστιγι δὲ καὶ ἐξέσταντι
 τοῦτο περὶ ἡμῶν, ὅπως οἱ πο-
 λιταὶ ἀγαθοὶ μὴ τὰς ψυ-
 χὰς, ἰσχυροὶ δὲ τὰ σώμα-
 τα γίγνοιτο. Ὡς δὲ ὧς
 οὐδὲν ἴσως τὸ αὐτὸ καὶ
 ἡμῶν χεῖρα, ἐν ἀρκύῃ
 συμπολιτευομένων, καὶ ἐν
 πολέμου σάφει τῷ πόλει,
 καὶ ἐνδοξίᾳ καὶ ἰσχυ-
 ροῦσιν ὁλοτελεῖται. τὴν μὲν
 δὲ πρῶτον ἀνατροπὴν αὐ-
 τῶν, μηδέου καὶ ἰσχυροῦ,
 ἢ παιδαγωγοῖς ἐπιτρέποντες,
 ἢ πρὸ παιδείας ἐκδοχῶν ὡς
 γὰρ τὸ καὶ πρῶτον αὐτῶν.
 ἰσχυροῦ

enim esse qui cuncta im-
 plent, singula ordinant,
 omnia perficiunt atque cu-
 stodiunt, quali in nobis
 singulis gubernandis offi-
 cio anima fungitur. Hoc
 ergo intelligentes, sanè se-
 dulam curam habemus ci-
 vitatis corpus non negli-
 gendi, exornantes illud, ut
 quammaximè nitet, cum
 inuis visendis aedificijs ad-
 ornatum, tum externè mu-
 nitis & firmissimis propu-
 gnaculis circumscriptum.

¶ Cum primis verò omnem
 curam impendimus ut ciues
 & mente boni, & corpo-
 re efficiantur validi. Ta-
 les enim ipsi sibi prodesse
 in pace possunt, vñd Rem-
 pub. administrantes, neque
 non in bello civitatis libera-
 tatem atque salutem serua-
 re atque propugnare. ° Pri-
 mam itaque illorum edu-
 cationem matribus atq; nu-
 tricibus & pedagogis for-
 mandam permittimus, ut
 disciplinis liberalibus cof-
 dem imbuant atque educent.

Cæterum

ἐπαδὺν δὲ σωροὶ ἡδὴ γί-
νονται τῶν λιπῶς ἐχόντων
καὶ ἀδωῶς καὶ ἐρύθημα καὶ
ρόδιον, καὶ ἐπιθυμία τῶν ἀ-
είρων ἀναφύγεια αὐτοῖς, καὶ
αὐτὰ ἡδὴ τὰ σώματα ἀξιο-
χεῖα δοκῆ πρὸς τὰς πόνοους,
πασιώτερὰ γιγνώσκειν, καὶ
πρὸς τὸ ἰσχυρότερον σωσιᾶ-
μνα, πλιικαῦτα ἡδὴ παρα-
λαβόντων αὐτοῦς, διδάσκο-
μεν, ἅλλα μὲν τῆς ψυχῆς μα-
θήματα καὶ γυμνάσια πε-
τιχύνουσι, ἅλλως δὲ πρὸς τὰς
πόνοους καὶ τὰ σώματα ἐπι-
βουλεύουσι. οὐ γὰρ ἱκανὸν ἡμῖν
ἔδοξε τὴν μόρον φιλῶν, ὡς ἔφ-
ηκας, ἡ δὲ κατὰ τὸ σῶμα,
ἡ κατὰ τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ
καὶ σωδωστικῶς καὶ μαθημά-
των ἢ αὐτὸς διδάσκειν, ἀφ'
ἑρτά τε ἀφυσῶς διακρίβωσα,
βελτίονα παραποδὸν γιγνώσκου-
μεν, ἢ τὰ φανῶς ἐχοντα με-
τακοσμοῦ πρὸς τὸ βέλτιον.
καὶ τὸ παράδειγμα ἡμῖν πα-
τῆρ τῶν γεωργῶν, οἱ τὰ φυτὰ
μὲν μὲν πρόσγασα καὶ νύ-
πία ὄντι, σκεπτοῦσι, καὶ σκε-
εὐφράσι-

qui quamdiu plantæ adhuc sunt humiles & teneræ, eas conte-

Ceterum ubi iam honesta-
tem per ætatem sapere cœ-
perint, ac vñ cum illis ve-
recundia & pudor & me-
tus, neque non rerum præ-
stantissimorum concupiscen-
tia enata fuerit, ipsaq; cor-
pora laboris patientia visa
sunt, membrorum robore
solidiora facta, ac iustis vi-
ribus consistentia: tunc iam
illos assumptos docemus, ac
suis quidem animi discipli-
nis propositis, aliter etiam
erga labores perferendos
ipforum corpora assuescien-
tes. Neque enim satis ef-
se existimamus tantum nas-
tos esse, ut quisque natus est,
quantum ad corpus & as-
nimum excolendum atti-
net: sed præceptionibus es-
tiam & disciplinis ad eos
recte instituendos nobis opus
est. Hac enim sedulitate
& iuuenum industria ali-
tur atque augetur, animi
verò & corporis vitia emen-
dantur. P Huius rei exem-
plum ab agricolis sumimus,

εὐπράσσοισιν, ὡς μὴ βλάσ-
 τήσονται ὑπὸ τῶν πονηρῶ-
 των: ἐπαδὲν δὲ ἡδὴ παρῆ-
 νηται τὸ ἔργον, πλῆθει αὐτὰ
 πειρήμενοι τε τὰ πειρῆ-
 τὰ, καὶ παραδιδόντες αὐτὰ
 τοῖς ἀνεμοῖς ἀολεῖν καὶ ἀε-
 σάντων, λαομηδία ἐξερ-
 γάζονται, πλὴν μὴ βίβαν φυ-
 λῶν μουσικῆν τὸ πρῶτον καὶ
 ἀειθυσίην ἀναρρητοῦν,
 καὶ γράμματ᾽ ἀγράφου,
 καὶ λόγους αὐτὰ ἐπιπέλασθαι
 ἀιδάσασθαι. πρῶτον δὲ
 ἡδὴ, ἑσπῶν ἀνδρῶν γνάμνας,
 καὶ ἔργα παλαιὰ, καὶ νό-
 τους ὑπερλίτους ἐν μύθοις
 κατὰ σοφίαν αὐτῶν, ὡς μὲν-
 λογ μνημονεύουσιν, ἔαψθε δὲ
 μὴ ἀδύτοι. οἱ δὲ καὶ ἀκούου-
 τὸν ἀεσείας τινὰς, καὶ πρᾶ-
 ξας ἀειδίμους, ὀρέουσαι
 κατὰ μνημόνους, καὶ πρὸς μίμν-
 σιν ἐπιπέλασθαι, ὡς καὶ αὐ-
 τοῖς ἀολεῖν, καὶ θαυμα-
 σίως ὑπὸ τῶν ὑπεροχῶν, οἷα
 πομπὰ Ἡσιόδου τε ἡμῶν καὶ

Ομοῦ

gunt atq; fulciunt, ne venti
 violentia accepto detrimen-
 to perfringantur. ubi verò
 iam iustum robur college-
 rint, tunc inuiles & super-
 ventorum arbitrio mouendas
 atque agitandas permitten-
 tes, fructuosiores efficiunt.
 Itaque & mentem iuuenum
 primùm Musica atque A-
 rithmetica excolimus, ac
 literarum formas pingere,
 easdemq; excellenter pro-
 nunciare docemus. Deim-
 de ætatis progressu adul-
 tioribus sapientum viro-
 rum sententias, res olim for-
 titer gestas à maioribus,
 tum orationes quoque vi-
 les versibus exornatas, quò
 tenaciùs atque fideliùs me-
 moria teneant, illorum au-
 ribus frequenter occinimus.
 Illi autem auditis fortium
 virorum virtutibus, & re-
 bus memorabilibus, pau-
 latim ista desiderare occi-
 piunt, ac demum ad imitationem accenduntur, ut & ipsi
 celebrentur, & in cælum ferantur à natu iunioribus
 post futuris: cuiusmodi multa nobis ab Hesiodo atque

Homero.

Ὀμηρὸς ποίησάν. ἐπὶ δ' ἄρ' ἔθ' ἔπειθε
 πηλοτάσσοι πρὸς τῶν πολι-
 τῶν, ἢ δὲν αὐτὸς ἦδ' ἢ μετὰ
 χρεῖται τὰ κοινὰ, καὶ τοῖς
 ἕξ τ' ἀγῶνος ἴσως ταῦτα. ὃ γὰρ
 ὅπως τὰς ψυχὰς αὐτ' ἀσκεῖν,
 εἰς ἀρχῆς προῦκτεσσι ἀπέμ, ἀπ-
 λὰ δὲ διότι τοῖς τοῖς πόνοισι
 καὶ ἀγῶνι μάλιστα αὐτὸς ἀξιοῦν,
 ὡς αὐτὸς ἐμαυτῷ σιωπῶν προ-
 εἶλον, ὃ πειρῶντας τ' ἕρκεα,
 εἰ δ' ἔπειθε παρὰ σὲ, ὃ ἦν
 αὐτὸς, οἶμαι, ἀνέχῃ διδόντα
 ἦδ' ἢ ἑσάυτα, εἰς τ' ἀγῶνας
 τ' Ὀ. Ἀνάχ. ἀπέ μοι, ὃ Σόλων,
 πρὸς δὲ δὲν, τὸς τὰ ἀναγκαιό-
 τατα μὴ λέγοντας ἐν Ἀρεῶ
 πάθῳ, ἀλλὰ ἀπρσιωπῶντας.
 ἔθ' ἄρ' τῷ βέλῃ πρόσιμον ἐπι-
 νερόνται; Σὸ τί ἔτι ἦρμυ;
 εἰ δ' ἔπειθε γὰρ δὲ δὲν. Ἀνά ὅτι
 τὰ καὶ δὲν, καὶ ἐμοὶ ἀκούσαι
 ἦδ' ἢ παρὰ σὲ, τὰ περὶ τῆς ψυ-
 χῆς, τὰ ἦσαν ἀναγκαιὰ λέ-
 γαν Διανοῆ, γυμνάσια, καὶ
 εἰσπονήσας τῶν σωματῶν.

Σὸ. μὲν

nondum enim intelligo. A N A. Quoniam rebus om-
 nium pulcherrimis, & mihi auditu iucundissimis prae-
 ruit, nempe quibus exornatur animus exercitia non per-
 inde necessaria, & labores corporum percensere cogitas.

SOL.

Homero luculentissime per-
 scripta sunt. Porro autē ubi
 ad Reipub. procurationē se-
 iam cōtulerint, illisq; publi-
 ca officia obeūda sunt. & Sed
 haec forte esse à praesenti insti-
 tuto discrepant. neque enim
 quibus rationibus illorum
 mentē excolere soleamus, sub
 initium dicere decretū erat.
 sed quam ob rem hisce labo-
 ribus eisdem exercere dignū
 arbitramur, explicare fuit
 in animo. Itaque mihi ipsi si-
 lentium iniungo, non ex-
 pectato praecone neque te
 Areopagita, qui, ut ego sus-
 spicor, ductus reuerentia
 tanta extra causam nigan-
 tem me perulisti. A N A.
 Die mihi, Solon, cuius
 rei gratia Senatui visum
 est, nulla poena afficien-
 dos esse res maximē neces-
 sarias non dicentes, sed si-
 lentio praetereuntes? SOL.

Cur hoc ex me quasisti?

Σὺ, μνηστὴρ ἴσ' ὃ γινώσκεις, ἔ
 ἀπ' ἀρχῆς προῖξ' ἔβουλον, καὶ ἀ-
 ποπαναῶν ἢ βόλομαι ἢ νόρον,
 μίσησ' ἰατροπέξην τὴν μηχάλην
 ἐπιπέσω. πάλιν ἀπὸ τῆς ταύ-
 τα ἐρῶ δὴ βραχέων, ὡς οἴομαι
 τὴν ἴσ' ἀκεῖθεν τῆς περὶ αὐ-
 τῶν διασκευῆς, ἐτέρῳ ἀρ' εἴη
 λόγος. ἔσθ' ἴσ' ὅτι τὰς γυναι-
 κῶν αὐτῶν, νόμους τε τὸς λοιπὸς
 ἰδιώτας οὐκ οἶοντες, οἱ ἀμωσίου
 νόμοι πρόπαντα ἀναγνώ-
 σασθαι, μεγάλοις γράμμασιν
 ἅμα ἀναγγραμμοί, ἰε-
 ροὶ δὲ αὐτοῖς ἄ, τε καὶ ποιῆσαι, καὶ ὅτι
 ἀπὸ τῶν, ἐν ἀγαθῶν ἀνθρώπων
 συννοίας, παρ' ὧν λέγεται τὰ
 θεῶν ἐκμανθάνουσι, καὶ πρῶ-
 ταν τὰ δίκαια, καὶ ἐκ τῶν ἴσ'
 ἀπὸ τοῦ συμπολιτῶν οὐδ' αὖ καὶ
 καὶ ἐπίσταται τῶν ἀσχετῶν,
 βίωσιν δὲ μηδὲν ποιῆσαι. οἱ
 δὲ ἀνθρώποι οὗτοι, σοφιστῶν καὶ
 φιλόσοφον πρὸς ἑμῶν ὀνομα-
 ζονται. καὶ μὴ τοῖς καὶ ἐς
 τὸ

turpem peruersè appetere, sed rerum honestarum tan-
 gi desiderio: nihil autem alteri per iniuriam facere. Illi
 autem de quibus dixi sapientibus. * Sophistæ atque Phi-
 losophi apud nos appellantur. Præterea ipsos quoque in
 theatrum

SOL. Memor sum eorum, &
 generose, quæ initio præfa-
 tus sum, ac orationè temerè
 ab instituto aberrari nolui,
 ne citra ordinem effluendo,
 tuam confunderet memoriâ.

Veruntamen hæc quàm
 potero paucissimis perstrin-
 gam: si quidem harum re-
 rum accuratior disputatio
 propriam orationem vide-
 tur requirere. Proinde illo-
 rum mentes saluberrimis o-
 pmionibus imbuiamus atque
 formamus, communes le-
 ges exactè perdocentes, quæ
 in publico magnis descri-
 ptæ literis, omnibus legen-
 da proponuntur, quæ fugien-
 da, quæque facienda sunt
 imperantes. Tum quòd in-
 tegerrimorum virorum con-
 victu utendum sit, apud
 quos ea quæ decent perdi-
 scunt: tum iusta facere,
 tum ex æquo inter se versa-
 ri in Rep. neque ullam rem

τὸ διατρον σωάζοντο αὐ-
 τοὺς, δημοσίᾳ κομωδῶν
 ὑπὸ κομωδίας καὶ τραγω-
 δίας, ἀριτάς τε ἀνδρῶν πα-
 λαῶν καὶ λιανίας θεομήτους,
 ὡς τῶν μὲν ἀπρῆποινοτο,
 ἐπ' ἐκείνα δὲ σποδοιοιτο, τοῖς
 δὲ γὰρ κομωδοῖς, καὶ ἀπ-
 σκώπτην, καὶ νοιδωρεῖθαι
 ἐπίθετο ἰς τοὺς ποδίτας, οὗς
 ἄν ἀσχετὰ, καὶ ἀνάξια τῆς
 πόλιος ἐπιτηδωντάς αὐ-
 θανταί, αὐτῶν τε ἐκείνων
 χάειρ' ἀμείνουσ' ἢ οὕτω γί-
 γνουται ὀναδιζόμενοι, καὶ
 τῶν ποδώων ὡς φρυγοίη
 τὸν ἐπὶ τοῖς ὁμοίοις ἐλεγ-
 χον, Ἀνάχ. ἔιδον, ὦ Σόλων,
 οὗς φησὶ τοὺς τραγωδοὺς καὶ
 κομωδοὺς, εἰ γὰρ ἐκείνοι ἄ-
 σισ. ἰποδύματα μὲν βαρέα
 καὶ ὑψηλὰ ἰποδιδεμένοι,
 χρυσῆς δὲ ταυρίας τῶν ἰσθί-
 τα ποποικιμένοι, ἰράς
 ἢ ἐπικεῖμενοι παγέλοια,
 ἐξηγνόντα, παμμιγεθόν
 αὐτοὶ δὲ ἔνδοθεν μεγάλας
 τι κικράσσων, καὶ διέβα-
 νον, οὐκ οἶδ' ὅπως, ἀσφα-
 λῶς

referabantur, incedebantque nescio quomodo securè ta-
 libus

theatrum collectim perdu-
 ctos erudimus, in publico
 comædiarum ac tragædias
 rum scenicis actionibus pri-
 scorum virorum virtutes
 atque vitia spectantes, et
 ab his averti, ferventi stu-
 dio ad illas complectendas
 contendant. Liberam quo-
 que praus civis dicitur in-
 cessandi atque inuadendi fa-
 cultatem poetis Comicis per-
 mitimus, quoscunque tur-
 pia atque flagitiosa & Reip-
 publicæ dignitate indigna
 exercentes intellexerint. Hos
 rum enim opera male au-
 dientes, meliores evadunt,
 ut posthac vulgi repres-
 hensionem ob paria faci-
 nora effugiant. ANA. NO-
 vi quos dicas, ὦ Solon: Tra-
 gicos, & Comicos, si illi
 sunt lais & altis subnixi
 calceamentis, aureis au-
 tem tenijs per vestem va-
 riegati, larvis verò induti
 planè ridiculis, & ma-
 gnùm hiantibus. Verùm ipsi
 intus intenso clamore vo-

πῶς ἐρ τοῖς ἰσοδύμασι. Διο-
 εῦσα δ' οἶμα, τότε ἡ πόλις ἐ-
 ἔρατ' ἔσθ' οἱ δὲ λαοφθοῖ βρα-
 χύτεροι ἢ ἐκείνων, ἢ περὶ οἱ ἢ
 ἀνθρωπινώτεροι, καὶ ἕτεροι ἐ-
 βόων· ἐρὰν γ' ἔπολὸν γελιοῖτε-
 ρα, ἢ τὸ θεῖον γ' ἄπαρ ἐ-
 γέλη ἐπ' αὐτοῖς. ἐκείνων γ' τῶν
 ὑψηλῶν συνθρωποὶ ἀπαντῶ
 ἤκκορον, οἱ κ' ἐροῦσ' αἰμα, αὐ-
 πὲς, πῆδας τιδικαύτας ἔπισυ-
 ρομύβος. Σὸ' ἐκ' ἐκείνων, ὁ γα-
 θὲ, ὡς ἔρορ, ἀμὰ ποιητῆς ἰ-
 σως ἀρχαῖαν τινὰ συμφορὰν
 ἐπὶ δεινῶσ' αἰσ θραταῖς, καὶ
 ῥήσας οἱ κτ' ἀς ἐπαγ' ὡς αἰσ
 τὸ θεῖον, ὑπ' ὧρ' ἰς δάκρυα
 λαίεσ' ὠντο οἱ ἀκούρις. ἀ-
 κός δέ, σι καὶ αὐλοῦτας ἐ-
 ραίνου τινὰς τότε, καὶ ἄλλος
 σὺ δ' αὐτὰ, ὁ ἀνάχασι,
 ἀχέα ἄματα καὶ αὐλοῦτας.
 τῶτοι δ' ἔρ ἄπασι, καὶ τοῖς
 τοῖσ' ἀπαθ' ὁμοῖοι τὰς ψυ-
 χὰς, ἀμείνους ἡμῖν γίνονται.

τὰ δ'
 cinas te vidisse, tum alios canentes in medio theatri
 constitutos. Iam neque hanc canendi rationem ἢ ὄψιν
 tibiarum inutilem esse censemus, verum ijs omnibus at-
 que eiusmodi mentem acuentes, meliores nobis reddimus.

Ceterum

libus indui calcamentis.
 Et nisi fallor, tunc ciuitas
 celebrabat Dionysia. Fors
 τὸ Comici ceteris erant hu-
 miliores & pedestres, lar-
 uas tamen habebant mula-
 τὸ etiam magis ridiculas,
 quos vniuersum theatrum
 risu prosequabatur. Sede-
 nim alios aliores nemo
 non tristi atque contra-
 eta fronte audiebat: eo-
 rumque, ut opinor, omnes
 commiserabantur, tantas
 pedicas pertrahentium. So.
 Non illorum, ὁ bone, mi-
 feri sunt, sed poeta fore-
 tasse priscam aliquam &
 miserandam calamitatem in
 scenam adduxit visendam
 spectatoribus, orationesque
 miserationis plenas audien-
 te theatro tragica actione
 habuit, quibus in luctum
 atque lachrymas audito-
 res periracti sunt.

Verisimile autem est & tibi-
 arum

τὰ δὲ δὴ σώματα, ὅπως μά-
 λις ἰσχύος ἀκούσαι, ὡς δὲ
 καταγυμνάσθη, ἀρδύσαν-
 τὸ αὐτὰ, ὡς ἔφη, οὐκ ἐπι-
 ἀπαλὰ, καὶ τέλειον ἄστυ-
 παυῖ ὄντα, πρῶτον μὲν ἐπι-
 ληρ ἄξιούμην πρὸς τὸν ἄερα,
 σπουδαίον αὐτὰ τῶν
 ἄρας ἐκείνου, ὡς μὴτε
 κίληθ' ἀνοχεράειν, μὴ
 πρὸς ἑρῖθ' ἀπυροῦσαν.
 ἔπειτα δὲ χροίμην ἰλαίω καὶ
 καταμαλάσσω, ὡς ὑπο-
 νήτρα γίνουσι. ἄπορον
 δὲ, ἢ τὰ μὲν σὺν τῷ ρομίσ-
 μῳ ἰσχύος ἰλαίω μαλασθῆ-
 ναι, ἄστυπα, καὶ
 πρῶτον ἀστυπὰ γίνουσαι,
 ἀλλὰ γὰρ ἡδὴ ὄντα, τὸ δὲ
 ἐν ἰσχύος μίσηρον σώμα,
 μὴ ἂν ἄμερον ἰσχυίμην ἰσχύος
 τῶν ἰλαίων ἐπιτεθῆσθαι.
 τούτων ποικίλα τὰ γυ-
 μνάσια ἰσχυοῦσαν, καὶ δι-
 δασκάλους ἐκείνων ἐπιτε-
 οῦσαν, τὸν μὲν τινα στυ-
 πῆν, τὸν δὲ παχυρατῆ-
 ρον διδασκόμεν, ὡς τὸν τε
 πόρον λατρεῖν ἰσχυοῦσαν,
 καὶ
 certare docemus, ut laboribus tolerandis assuesciant, pa-
 riterq̄

Ceterum corpora, quod
 omnium maxime audire de-
 sideras, ad hunc modum
 exercemus: exuis (ut ini-
 tio dixi) vestimentis, pri-
 mum illa ad aërem assuesca-
 cimus, non amplius tenera
 et imbecilla existentia, om-
 nibus eadem temporibus ac-
 commodantes, ut neque fers-
 uentem Solis aestum graui-
 ter ferant, neque rursus
 algoris sint impatientia. De-
 inde ea ipsa oleo perungi-
 mus atque emollimus, ut ha-
 biliora firmiter reddantur.
 Siquidem absurdum
 est, si coria oleo emolli-
 ta atque peruncta, ruptio-
 ni minus obnoxia, ac diu-
 tius duratura existimamus,
 quæ iam sunt emortua: cor-
 pus autem adhuc vitæ ani-
 matum, nequaquam me-
 lius fore usu olei opinare-
 mur. Mox varijs excogita-
 tis exercitijs, ac singulo-
 rum magistris consuetis,
 hunc quidem pugillatu, al-
 terum verò ^x panceratio de-
 riterq̄

καὶ ὁμοίᾳ χάριν τοῖς πλη-
 γαῖς, μὴ ἀπρίπουντο δεκ-
 τῶν τραυμάτων, τοῦτο δὲ
 ἡμῖν δύο τὰ ὠφελιμώτα-
 τα ἐξερράσταν ἐν αὐτοῖς,
 θυμοειδῆς τε παρασκευά-
 ζοις τὸς λινδύους, καὶ τῶν
 σωματίων ἀφάδην, καὶ πε-
 ςεῖ ἐρῶδαι καὶ καρτι-
 ροῦς ἂν, ὅσοι δὲ αὐτῶν λά-
 τω σωφρονότου παλαιού-
 ροι, καταπίπτερ τε ἀσφα-
 λῶς μανθάνουσι, καὶ ἀνίστα-
 δαι ἰδυμαρῶς, καὶ ὀθισμοῦς
 καὶ περιπλοκῆς καὶ δυρισ-
 μοῦς, καὶ ἀγχιδαῖς δυνάδαι,
 καὶ ἐς ὑψὺ ἀναβάσασαι
 τὸν ἀντίπαλον, οὐκ ἀ-
 χεῖα οὐδὲ οὗτοι ἐμμελετῶν-
 τος, ἀλλὰ ἐν πῶ τὸ πῶ-
 τον καὶ ἀέρισον ἀναμφι-
 βόως ἐτάμφοι. Δυσπαθεῖ-
 σρα γὰρ, καὶ καρτιρῶτι-
 ρα τὰ σῶματα γίνονται
 αὐτοῖς ἁπονούμενα. ἔτε-
 ρον δὲ οὐδὲ αὐτὸ μικρόν.
 ἔμπεροι γὰρ δὴ ἐν τού-
 του λαθίσανται, ἢ ποτε
 ἀφίκοι-

riterq̄ ictuum declinando-
 rum periti euadant, neque
 metu auerferentur vulnera.
 Cæterum hæc exercitatio
 duas maximas uilitates
 apporiat iuuenibus: nam
 & animosos eos reddit ad
 subcunda pericula, cora-
 poribus non parcentes: præ-
 terea & ut prospera utan-
 tur valetudine, sintq̄e per
 omnia robusti, & labo-
 rum patientes. Quotquot
 autem illorum deiecto in
 terram uultu luclantur, &
 secure procihere, & prom-
 pte exurgere eadem discunt
 opera, ut & tenaciter am-
 plecti, & loco mouere: &
 præfocare, & in alium su-
 stollere possint aduersarium.
 Quæ sanè non sunt inu-
 tilia habenda exercitia, sed
 vnum illud atque adeò ma-
 ximum statim initio sibi
 præparant: Etenim fir-
 miora fiunt & robustiora
 corpora, quæ talibus
 exercentur laboribus. Al-
 terum verò neque ipsum mo-

dicum est: ex hoc enim consequuntur peritiam, si quan-
 do in

ἄφικοντο εἰς χεῖρα τῶν μα-
 θυμάτων τούτων ἐν ὄπλοις.
 Δύλον γὰρ, ὅτι καὶ πολέμιον
 ἀνθρὶ ὁ τοῦτο ὁ συμπλακίς,
 καταρπίψι τι θάλλον ἵπασκ-
 νίσας, καὶ καταπίσῳν ἔσται
 ὡς ῥῶτα ἱξάνισαθαι, πάντα
 ἢ ταῦτα, ἢ Ἀνάχαροι, ἐπ' ἱ-
 κῆνον τὸν ἀγῶνα ποιεῖσιν
 θα, τὸν ἐν τοῖς ὄπλοις, καὶ ἡ-
 γήματα πολὺ ἀμένοσι χέ-
 σαθὰ τοῖς ὄπλοις ἀσκηθεῖσιν,
 ἐπὶ δ' ἂν πρότερον αὐτῶν γυμ-
 νὰ τὰ σώματα καταμαλῶ-
 ξαντες καὶ εὐσπούνσαντες, ἐρ-
 ῶμεν ἑστῆρα καὶ ἀκκιμώτερα
 ἱξήσασθαι, καὶ ἕφα καὶ
 ἄτονα, καὶ τὰ αὐτὰ βαρῆα
 τοῖς ἀνταγωνισαῖς. ἰννοῖς ἢ ῥ,
 οἶμα, τὸ μετὰ τοῦτο, οἶος ἂν
 καὶ σὺ ὄπλοις ἔσθαι, τὸς καὶ
 γυμνὸς ἂν φέδον τοῖς δυο-
 ῥήσι μπιποῖσοντας, ὃ πο-
 δυσαρτίαν ἀργὸν καὶ λω-
 κλὸν ἢ ἀσαρτίαν μετὰ ἄρξο-
 τητῶν ἐπιδαυνυμένους, οἶα
 γυμνῶν σώματα, ἵπὸ σιγῆ
 μιμαρῶσφια, ἡρέμουτα,
 ἰδῶτι

corporis macritudinem pallore deformatam : qualia ferè
 sunt mulierū corpora sub umbra marcescentia, trepidantia,

B b

ac il.

do in necessitatem adducti
 fuerint talium disciplina-
 rum in armis. Quippe in
 confesso est, quod ὁ hostem
 talis complexus citius sup-
 plantatum prosternet, ὁ
 prolapsus ipse quamfacilli-
 mè noscet exurgere. Hæc es-
 nim omnia, ὁ Anacharsi, ad
 verum illud certamen, quod
 in armis peragitur, referre so-
 lemus: planèque in eam opi-
 nionem descendimus, ut cer-
 tò putemus longè melioribus
 nos ususvot ita exercitatis
 itis, posteaquàm primum il-
 lorum nuda corpora emol-
 lita atque exercitata ὁ ro-
 bustiora reddidimus, neque
 minùs leuia ὁ habilia, ea-
 demque aduersarijs grauia
 effecerimus. Intelligis enim,
 nisi fallor, cuiusmodi illi ar-
 mati futuri sint, qui nudo
 saltem corpore terrorem ho-
 stibus incutiunt, neque im-
 modicam ostendentes corpori-
 lenitiam, ὁ segnem ὁ can-
 didam, aut nimiam quoque

ἰδρωτί τε δούε ποικῶν ῥέου-
 να, καὶ ἀδμαίνουσα ὑπὸ τοῦ
 ἡρώου, καὶ μάστιγι λέω, καὶ ὀκ-
 λιθῶ, ὡς περὶ τοῦ τοῦ μισθῶν
 ὑπὸν ἰπιφλέου. οἷς τί ἄν τις
 χεῖρα σοπιψῶσι, καὶ ἰλιονορ-
 τὸν ἐκ ἀνεχομῆοις, καὶ ἂν ἄ-
 μα ἰδοίμ, ἀνὸς ταραλλομῆ-
 νοις, καὶ προκοποθῆσκει, πρὶν
 ἔντος βόλουε ἡρώου, καὶ ἀε-
 χερας ἰδῆν ὅτι πολλοίμοις
 οὔτοι ἂν ἡμῶν ἰπέρυθοι, ἰς τὸ
 μελάντερον ὑπὸ τοῦ ἡλίου λι-
 κροσμοί, καὶ ἀρδύνατοι, πο-
 λὺν τὸ ἔμφυχον καὶ θεμιτὸν καὶ
 ἀνδρῶδον ἰπιφάουσαν, το-
 σαύτης ἐνζῆας ἀεραύοντων,
 ἔτι ῥινοί, καὶ κατσκληρότων,
 ἔτι κρεπυθῆς ἰς βῆρ, ἀλ-
 λά ἰς τὸ σύμμετρον πειρα-
 γραμμένοι, τὸ μὲν ἀχρῶν
 τῶν σαρκῶν καὶ πειρῶν ὅτι
 ἰδρωσί ἰσχυροῦσάντων, ὃ δὲ ἰς
 σκαυτὴν τόνον παρῆχον, ἀμει-
 γρῆς ὅσῳ φάουε περικλαμῆ-
 νον, ἰρρωμένως φυλάσσον-
 τας ὅπερ ἔφ' ἀνὸς οἱ δικμῶν-
 τῶν

ac illico multo sudore per-
 fluentia, neque non sub ga-
 lea anhelantia, maxime ve-
 rò si quando (ve nunc) sol
 sub meridiem aestu supra mo-
 dum calente feruerit. Cui
 enim rei quispiam videretur
 stientibus & puluerem fers-
 re nequeuntibus, quibus salu-
 tem viso sanguine statim ex-
 animantur, ac ante morium-
 tur, quam intra teli iactum
 atque ad manus eum hosti-
 bus ventum fuerit? Sede-
 nim nostri iuuenes partim
 rubore, partim nigredine
 temperanter sub sole colo-
 rati, vultu planè masculo,
 mulum vigoris atque calo-
 ris & virilitatis prae se fe-
 rentes, neque nimium sunt obe-
 si, neque rursus nimium tenues
 & aridi, neque nimio ponde-
 re praegraves, praegrandes,
 verum iusto corporis mo-
 do formati, cum inuilem-
 tum superfluum carni-
 um molem & abundantiam su-
 dore absument: illud aus-
 tem quod robur praestat & vigorem, & circa mali admix-
 tionem conseruant. Quod enim ij, qui ventilando pur-
 gant

ἔστω τὸν πυρρὸν, τοῦτο ὑμῶν ἢ
 τὰ γυμνάσια ἐργάζονται ἐν
 τοῖς σώμασι, τὴν μὲν ἀγυλῶν,
 καὶ τοὺς ἀδύρας ἀφρυσσόντα,
 καθαρὸν δὲ τὸ καρπὸν δια-
 κευθῶντα, καὶ προσορρόνον-
 τα, καὶ ἀπὸ τοῦ ὑγιάνειν
 τι ἀνάγει, καὶ ἐπὶ μῆκιστον
 διαρκεῖν ἐν τοῖς καμάτοις,
 ὅψις τε ἀνιδίαν ὁ τοιοῦτος
 ἀρξάτο, καὶ ὀλιγάκις ἀν-
 ὀφρῶν φανείν, ὥσπερ ἀνεί-
 πύρ τις φέρον, ἅμα ἰμβά-
 λη ἐς πυρρὸν αὐτὸν, ἢ ἐς τὴν
 καθάμωλον αὐτοῦ, καὶ ἐς τὴν
 ἀγυλῶν (αὐθις γὰρ ἐπὶ τὸν
 ἀμυλῶντα ἰσάναμι) θάτε-
 ρον ἀνείμασι, παραπολὺ ἢ κα-
 δάμω ἀναφύξειν, ὁ δὲ πυρρὸς
 καὶ ὀλίγον ἔτι φρογὸς με-
 γάλυς ἀνισταμένως, ὅτι ἐπὶ
 μᾶλλον ὀρμῆ, ἀπὸ κατὰμι-
 κρὸν ἐπὶ τὸ φρόν, καὶ ἰό-
 νο ὑπὲρ ἢ καὶ αὐτὸς ἄν κατ-
 τανεύειν. οὐ τοίνυν ὁδὸς
 ἔστω δὲ καμάτος, ἐς τοῖς
 τοῦ σώματος ἰμπερόντα ῥαδίως
 ἰλιζέται ἄν, ἢ ἐπὶ ἰπικρα-
 τισέων ἰδυμαρῶν. τὰ ἔνδοθεν
 δὲ ἢ παρὸν κίεσται αὐτῶ.

Et enim ab internis probe præparatū, nec male munitum est.

Bb 2

externa

gant triticum faciunt : illud nobis præstant gymnasia in corporibus, paleas ac spicas inanes flau propellentes, purum autem fructum separantia & accumulantes. Quocirca iuvenes nostros firma prosperitate valeudinis vi, ac quamdiutissime in laboribus perdurare necesse est. Quinetiam talis serò sudare incipit, & raro admodum morbis affectus decumbit : quemadmodum si quis ignem allatum in triticum, eiusque stipulas & paleas inijceret (rursus enim ad ventilantem regredior) dicto citius, ut opinor, conflagrarent stipulæ, at verò triticum modicè, neque flamma admodum magna exurgente, neque uno impetu, sed sensim atque modicè suffumigans, tempore tandem & ipsum incensum absumeretur. Ita neque morbus, neque defatigatio tale corpus corripit, facile arguerit, neque supare potuerit.

καὶ τὰ ἕξω μάλα καρτερῶς
 πείραται πρὸς αὐτὰ, ὡς μὴ
 παύσονται τὸ εἶσω, μὴ δὲ πα-
 ραδέξινται μῆτε ἥλιον αὐ-
 τὸν, μῆτε κρῦθ' ἐπιλύμη τῷ
 σάματι. πρὸς τι τὸ ἐνδι-
 δοῦν ἐν τοῖς νόμοις, πολλὸν τὸ
 θερμὸν τὸ ἐνδοθῆν ἐπιρρῆον,
 αὐτὸ ἐν πομπῇ πεπαρισκουα-
 σμῶν, ἢ ἐς τὴν ἀναγκάων
 χρεῖαν ἀρκείων, ἀπρω-
 ροὶ ὄντων ἐπάρθον τῆ ἀκμῇ,
 καὶ ἀκαμάτους ἐπιπῆσον
 παρέχεται τὸ γὰρ προπονήσαι
 πομπὰ, καὶ προκαμῆν, ἢν ἀ-
 θάλωσι τὸς ἰσχύθ', ἀπὸ ἐ-
 πίδοσι πρὸς ἰσχύθ', καὶ ἀναρ-
 ριπιζομένη πλείων γίνονται.
 καὶ μὲν καὶ δρομικὸς εἶναι ἀ-
 σκῶν αὐτὸς ἐς μῆκος τι δια-
 κῆρ ἐθίστων, καὶ ἐς τὸ ἐν
 βραχέα ἀκύνταλον ἐκινεῖσθαι
 τῶν. καὶ ὁ δρόμοθ' ἔπρὸς τὸ
 περρὸν καὶ ἀντίτυπον, ἀπὸ
 ἐν ψάμμῳ βαλάχ' ἐνθα ἔτι
 βραχέως ἀπέρχεται τὴν βάσιν,
 ἔτι

externa quoque valde firmi-
 ter aduersus illa circumspecta
 sunt, quò minus vis morbi
 aut lassitudinis ad interna pe-
 netrare queat, tum neque as-
 stum, neque algorem susci-
 pere aliquo detrimento cor-
 poris. Ad perdurandum au-
 tem in laboribus, multus ca-
 lor intus influens, veluti mul-
 to exercitio antè prepara-
 tus, atque in vsum necessa-
 rium repositus, præstat tole-
 rantiam, illic membra vi-
 gore irrigans eaque cum plu-
 rimum nulla lassitudine vin-
 cibilia exhibet. Multorum
 enim ὁ variorum laborum
 præmissa exercitatio, nequa-
 quam vires absumit, sed mul-
 tis incrementis augere solet:
 dumque subinde refouentur,
 fiunt etiam maiores. Præ-
 rerea in curriculo quoque
 iuuenes nostros exercemus,
 ὅτι vi longo alicui spatio eur-
 su transmittendo sufficient,
 assuefacimus: ut in breui quam celerrimi sint, corporis
 leuitate vii quam promptissime docemus. Neque verò cursus
 in loco plano aut solido conficitur, sed in profunda arena,
 vbi nulla firmitate planta figi potest, aut sustentari,
 neque

ἔτι ἐπισηρῖσα ῥάδιον, ἵσσο
 συρομένης πρὸς τὸ ἑπείκουρ ἕν
 ποδός. ἀλλὰ καὶ ἑπείκουρ ἑπείκουρ
 τὰ φρον εἰ δέοι, ἢ ἔτι ἀποῖμι
 πόδιον, καὶ πρὸς ἕντο ἀποῖμι
 ται ἡμίρῃτι, καὶ μολυβδίνι
 νας χερροπλῦθες ἐν τῶν χι
 ροῖν ἔχοντο. ἔτα περὶ ἀκον
 τισ βολῆς ἐς μὴν ὅτι ἀμικλῶν
 τα. ἔδον δὲ καὶ ἀπότι ἐν ἕ
 γυμνασίῳ χαλκοῦ, πειρα
 ρις, ἀσπίδι μικρῶ ἰοιδος, ὀ
 χανον ἐν ἔχον, ἐδὲ τελαμῶ
 νες, καὶ παράθεις γι αὐτοῦ,
 καμῆς ἐν ἕ μίση, καὶ ἰδὸ
 κει σοι βαρὺ, καὶ δὲ σπηλορ
 ἑπὶ λαότυ ὅτι ἰκῆνο τοίνω
 ἄνωτε ἀναρρῖσῆσιρ ἐς ἡ ἀί
 ρα, καὶ ἐς τὸ πόρροφ, φιλοτι
 μῶμοι ὄσις ἐπὶ μῆκισον ἔξελ
 θοι, καὶ τοῖς ἀκροῦς ἑπεί
 βάλοισ, καὶ ὁ πόρροφ οὐτ
 ὅμοις τε αὐτῆ κρατῶδ, καὶ τό
 πορ τοῖς ἀκροῖς ἐντιθῆσιρ. ὁ
 πωδὸς δὲ καὶ ἡ λόνις, ἀπὸ τοῖ
 χιλοῖοτερα ἔξαρῆς ἔδοξεν,
 ἀνισορ,

omnium aliorum metas excesserit. Quae res & humeros illo
 rum firmiores reddit, & brachia non mediocriter eorrobo
 rat. Ceterum quamobrem & arena & luum illis luctamē
 bus substernatur, quae initio perquam ridicula tibi visa sunt,

neque suffulciri promptum
 est, cedentib. subinde ad sim
 gulos passus pedibus. Post
 sam quoque transilire, si ne
 cessitas exigat, docemus, aut
 aliud quoddam impedi
 tum. Qua in re exercentur
 grandia plumbi pondera ha
 bentes in manibus: deinde ha
 sta quoque in longum proje
 cienda decertant. Vidisti ve
 rō & alium quendam glos
 bum iacentem in gymnasio
 aeneum atque teretem, in
 parvi scuti figuram forma
 tum, neque lorum, neque bal
 teum habentē. At illum quo
 que periculi faciendi gratiā
 manu sustollebas, iacentem
 in medio, videbaturque tibi
 grauis & propter lauitatem
 comprehensu difficilis. Itaq;
 illum sursum manu exortum
 iaculantur in aërem, in q̄ lon
 gum, contendentes quinam
 ex illis eundem quā lon
 gissimē iactu promouerit, ac

ἔκαστον, ὃ θαυμάσιον, ὅτι ἐ-
 νικᾷ καθ' ἑαυτὸν, πρῶτον
 ἑαυτὸν, ὡς μὴ ἐπὶ τὸ κραταῖον ἢ
 πλεῖστον αὐτοῖς γίγνεται, ἀλλ'
 ἐπὶ τὸ μαλακὸν ἀσφαλῶς πί-
 πτοιεν. ἔπειτα καὶ τὸν ὀλιγοῦ
 ἀνάγκη πλεῖον γίνεσθαι, ἵνα
 φρουρῶν ἐν τῷ πηλῷ, ὃ οὐ
 τῶς ἐγκύβουρον ἔκαστον, ἕκαστον
 καὶ οὕτως ἐς ἴσχυα καὶ τόνον
 οὐκ ὀλίγα σωτηρία, ὅποτα
 ἔτος ἐχούσων ἀνέμων, ἀ-
 ναγκάζουσαι ἐγκρατῶς ἀντι-
 σταμῆναι, καὶ σωχέμεν
 ἰσχυροτάτους. ἀρτιότατα
 ἐν πηλῷ ἰσχυρότατα, μετ' ἰσχύος
 ἐπιπλεῖν, καὶ φέρουσαι τῶν
 χαρῶν σπουδαίοντα, μὴ μι-
 κρόν ἔχειν νόμισμα. καὶ ταῦτα
 πάλιν ὡς πρὸς ἐφ' ἑμπεδοκλήν,
 ἐς τὸς πολέμους καὶ χεῖρονα, ἵνα
 οἱ φίλοι τραυφῶντα, βραδύως
 ἀράμενον ἔξουχέμεν, ἢ καὶ
 πολέμιον σωμαπλάσσειν ἢ
 φεμ, μετέωρον ἡμιφύσιν, καὶ
 ἐπὶ τῷ ἐκ καθ' ἑαυτὸν ἀσπίδι,

τὰ
 genibus, si aut amicus vulnere saucius sine negotio subla-
 tus ex acie efferendus esset, aut hostis comprehensus subli-
 mis rapiendus. Eam ob rem penè immodicè eos exercemus
 difficiè

nunc audi, ὃ admirande. Pri-
 mum quidem, ne in duro ca-
 sus illis contingat, ed in loa-
 co molliore cura periculum
 prostrati corruiant. Deinde
 multa lubrica effugia acci-
 dere in caeno sudanibus ne-
 cesse est, quam rem in an-
 guillis conferebas, sed quæ
 non sunt inuilia habenda,
 aut ridicula. Nam & hæc
 plurimum ad robur & mem-
 brorum firmitatem consoli-
 dandam conferunt, quan-
 do ad hunc modum luctan-
 do alter alterum fortiter
 apprehendere coguntur, eas
 meti crebro elebantur è ma-
 nibus. Teneve etiam perun-
 elum oleo, & sudore pen-
 fluentem, excidere conan-
 tem, & è manibus effluere
 laborantem, ne tibi res vi-
 deatur esse modica, aut nul-
 lius momenti. Et hæc om-
 nia, vi à me anti prædictum
 est, in bello quoque non pa-
 rum præstant utilitatis exer-

τὰ χαλιπώτερα προτιθέν-
 τω, ὡς τὰ μικρότερα μα-
 κροῦ ἀκολούθητον φέροιεν.
 τὴν μὲν λιλιθίον, τοῦναν-
 τὸν χρυσοῦ μὲν οἰόμεθα εἶναι,
 ὅς μὴ διοτιθάνοιεν συμ-
 πακόντες. ἰπαθῶν γὰρ ἐν
 τῷ πικρῷ ἀσκηθῶσι σιλικῶν
 τὸ σιλικῶδες ἀσκηθῶσι ἐπὶ γλι-
 σχότῃ, ἰθίοντα καὶ ἰκ-
 φάσαν αὐτοὶ λιθιότου ἐν
 τῶν χερῶν· καὶ ταῦτα, ἐν
 ἀφύπῳ ἰχθύοιο· καὶ μὲν
 καὶ τὸν ἰθίοντα σιλικῶν διο-
 κῆ ἢ λιθίον, ἀσθῶν ἰχθύ-
 ῶν ἐπιπαθόμενον, καὶ ἐπι-
 πολὺν σπέρκην ποιεῖ τὴν δὲ
 ναμιν, καὶ λιθίοντα γίνονται
 μὴ βλάπτουσι ἐπὶ τῶν ἀνέ-
 μαρ, ἀραιότες τότε, καὶ ἀνω-
 ρῶσι, ὅτι σώμασιν ἐμπλήθου-
 των, ἀπὸς τε καὶ τὸν ῥύπον
 ἀσπρῶν, καὶ σιλινδρόν ποιεῖ
 τὸν ἀνθρακῶν. καὶ ἔγωγε ἰδίως
 ἐν παρασησάμῳ πη-
 σίον τῶν τε λευκῶν τινα ἰκαί-
 νων, καὶ ἐπὶ σιλικῶν διδύκῃς
 μέρων, καὶ ὅν ἄν ἔλκῃ, τῶν ἐν
 τῷ

dem perlibenter unum ex albis illis, cuius conuersatio sem-
 per sub umbra fuit, & quemcunque tu ex his, qui semet

difficilioribus propositis, ut
 hoc facilius minora queant
 perpeti. Rursus arenam pla-
 nē diuersa ratione utilem
 esse censemus, ne, dum com-
 plexibus implicantur, lau-
 bantur. Posteaquā enim
 in cæno multo exercitio di-
 dicerunt compestere aduer-
 sarium, quò minus elaba-
 tur è manibus, propter cor-
 poris lubricam comprehens-
 sionem, etiam ipse compre-
 hensus effugiendi rationem
 multa assuetudine familia-
 rem sibi faciunt, præsertim
 cum tenentur medijs. Quia
 sudorem largiter semet effu-
 ndentem, arena quoque mis-
 hibidetur comprimere, dum
 aspergitur: vitæ vis corporis
 par sit laboribus, efficere e-
 stque venis obstaculo, quò
 minus ledantur corpora, in-
 tenera atque denudata incum-
 bentibus. Alioqui sordees
 quoque corporis arena eluit,
 ac hominem longè canden-
 tiorē reddit. Et ego equi-

ἠδὲν ἐν τῷ γυμνασίῳ, ἀπὸ
 πλῆθος τῶν λόγων, καὶ τὸν πῦρ
 λόγῳ, ἐροῦμεν ἄρ σὲ, ποτιέρα
 ἄρ ὁμοίως ὄξωο γῆρας, οἷδα
 γὰρ ὡς αὐτὴν ἔλαο ἄρ ἐν πρῶ-
 τῆς προσόψεως, εἰ καὶ μὴ ἐπὶ τῆ
 ἔργων παρὰ θεῶν ἐκατέρωθεν, οὐ
 νεσηκῶς, καὶ συγκαροῦμεν, ὅ
 εἶνα μάλλον, ἢ θρόνηδον καὶ
 ἐστρέφειν, καὶ λαυδῶν εἶν ἄρ σ-
 εία, καὶ φωνῆ ἄρ τὰ ἕσσω τῆ αἰ-
 ματῆ. ταῦτ' ἔστιν, ὅ Ἄνα-
 χαροί, ἃ τὸς νέος ἡμεῖς ἀκού-
 ομεν, οἷοι μὲν φιλαντας ἡμῶν ἢ
 πόλεως, ἀγαθὸς γῆρας, καὶ ἐν
 ἰλιουθρία βίωσιν δι' αὐτὸς,
 ἄρα τὸν ἴσον ἢ τῶν δυνάμεων εἰ-
 πίοισιν, φοβεροὶ δὲ τοῖς πειροί-
 οισιν ὄντες, ὡς ἀπὸ πλάσσεσθαι καὶ
 ἰσοτιμῶν ἡμῶν τὸς ἀνέσσει
 αὐτῶν. ἐν ἀρλώγη αὐτῶν πο-
 λὺ ἀμείνοσιν αὐτοῖς χεῖρα
 μεθα, περὶ μὲν τῶν αἰ-
 σχῶν φιλοτιμῶν, μὴ δὲ
 καὶ ἀργίας ἐς ὑβερν προνομί-
 οισι, ἀλλὰ περὶ τὰ τοιαῦτα
 ἀπὸ τειδουοί, καὶ ἀσχόλοισι
 ἔστιν

in Liceo exercent, eligeres,
 huc sisterem, ac cano et pul-
 vere ablutis, te interrogare,
 utrinam potius similis esse
 optares, Satis cerèd comper-
 tum habeo, te primo statim
 aspectu electurum, tamen si
 neutrius vitæ periculum ses-
 ceris, alteri potius esse simi-
 lem, quàm delicijs frangi at-
 que diffluere, ac album esse
 præ sanguinis inopia ad præ-
 cordia confugientis. Hæc
 sunt ferè, ὁ Anacharsi, qui-
 bus inuicem nostram exer-
 cere solemus, existimantes
 eandem hisce gymnasijs opti-
 mā fore custodem Reip. Et
 cuius opera in libertate nos
 victuros speramus, semper de-
 hostibus, quicumq; nos ado-
 riuntur, victoriam reportan-
 tes: terribiles verò finitimis
 existentes, adeò ut illorū plu-
 rimi et potentiam nostram
 pertimescant, ac nobis tribu-
 tum pendere soleant. Porro
 autem in pace longè melior

occupa-

φῶσι ἐν αὐτοῖς. καὶ ὅτι
 ἐφωτὸ κοινὸν ἀγαθόν, καὶ
 πῶς ἀκραν πόλιος ἐνδοξο-
 νίαν, τοῦτ' ἐστὶ λήαν, ὁ-
 πόταν ἐς τὴν ἐπιβίωσιν καὶ ἐς
 πόλιμον τὰ ἀριστα παρὰ
 σκευασμῶν φαίνοντο ἢ νο-
 τῆς, περὶ τὰ κάλλιστα ἡ-
 μῶν σπουδάζοντα. Ἀνά-
 γαρ. οὐκοῦν, ὡς Σόλων, λέ-
 ποτε ἡμῶν ἐπίσω οἱ πολέ-
 μοι, χρισάμενοι τῷ ἔλαιῳ,
 καὶ κοιτάμενοι, πρότερον καὶ
 αὐτοὶ πύξ τὰς χεῖρας ἐπ' αὐ-
 τοὺς προβιβλημένοι, καὶ κῆ-
 νοὶ ἀγλαδίη ἰσοπέσσουσιν ὀ-
 μάς, καὶ φάγονται, ἀειδιό-
 τες μὴ σφισι κηχυνόσι πάσ-
 σῃ τῶν ψάμμων ἐς τὸ σῶ-
 μα, ἢ περιπηθῆσαντες, ὡς
 καὶ ἂν νότον γρήγορα, πει-
 πηξήτε αὐτοῖς τὰ σκέλη πο-
 εῖ τῶν γαστέρας, καὶ διὰ γ-
 λητε, ἵαθ' τὸ κράν ὅτι πο-
 βαλόντες τὸν πῆχυν; καὶ
 νὰ δὲ, οἱ μὲν τοξάουσι ἀγ-
 λονότι, καὶ ἀκουτοῦσιν, ἡ-
 μῶν δὲ, ὡς περὶ ἀνδριάντων,
 ἢ καθίσταται τὰ βέλη, κρησ-
 μένων πρὸς τὸν ἥλιον, καὶ
 ποτὶ

occupatis existentibus. Et
 quod commune bonum di-
 xi, summamque civitatis
 felicitatem, ea est, quoties
 & ad pacis artes, & belli
 scientiam quamoptime at-
 que diligentissime iuventus
 preparata fuerit, studijs ac
 rebus pulcherrimis feruens
 si sedulitate impendens ope-
 ram. ANA. Proinde,
 Solon, hostibus vobis in-
 gruentibus oleo peruncti, &
 oppleti pulvere, in bellum
 progredimini, nempe pu-
 gillatu instructi adversus ar-
 matos. Et illi videlicet
 pertimescunt vos, ac fu-
 giunt, metuentes ne ipsis
 hiantibus arenam in os spars-
 gatis, aut foris post tergum
 resiliens illorum crura ap-
 prehendatis, eosdemque pra-
 focetis, iniecto circa col-
 lum cubito. Ac per Iovem
 illi petent vos arcubus, & ia-
 culabuntur spiculis: at vos,
 quemadmodum statuas, tea-
 lorum acies non penetra-
 bunt: quippe ad Solis
 feruorem denigratos, ac

πολὺ τὸ αἷμα πραιοσμίς
 νων. οὐ γὰρ κάλαμοι καὶ
 ἀθήρα ὑμῶν ἔσσι, ὡς τάχις
 σα ἰνδιδόνασιν πρὸς τὰς πληγ-
 γάσ· ἀλλὰ ὄψι ποτὶ αἶν, καὶ
 μάλιστα παταγευόμενοι βα-
 θεσι τοῖς πρῶμασιν, αἷμα
 ὀλίγον ἐποδέχυτε τοιαῦτα
 γὰρ φῆς, εἰ μὴ πάνυ παρὺς
 κούσα τοῦ παραδείματός.
 Ἡ τὰς προσηπίας ἐκείνας τό-
 τε ἀνακίψαθε, τὰς τῶν κω-
 μωδῶν τε καὶ τραγῶδων,
 καὶ ἢν προτεθῆ ὑμῖν ἔξο-
 δός, ἐκείνα τὰ κρῶν πει-
 θέσθε τε καὶ κηλυώτα, ὡς φο-
 βερώτεροι ἢντε τοῖς ἰναυτι-
 σις, μογρολυόμενοι αὐτοῖς,
 καὶ ἀποδέσθε τὰ ὑψηλὰ ἐ-
 κείνα ἀλλοδύ· φάροισι τε
 γὰρ, ἢν δειν, κοῦφα, καὶ
 ἢν δεινότε, ἀρτυτὰ τοῖς πο-
 νεμίοις ἔσσι, ὑμῶν οὐτω μω-
 γάλα δειδανόντων ἐπ' αὐ-
 τοῖς. ἀπ' ὅρα, μὴ ταῦτα
 γὰρ ὑμῖν τὰ κομψὰ λῆρ
 ἢ, καὶ πωδὸν ἀκας, καὶ δια-
 σπριβαὶ ἀργούσι, καὶ ἑαυτοῖς
 μῆρ' ἰθίλασι τοῖς νεανίστοις.

εἰ δέ

ὁ inertiū iuuenūm ἰγναυίαque deditōrum exercitiā.

Si verò

multo sanguine abundantes.
 Ne enim vos estis aut spica
 aut stipula, ut quamprimum
 plagis succumbatis, sed ad-
 modum serò, ac vix profun-
 dis confecti vulneribus mo-
 dico sanguine demonstra-
 to. Talia enim sunt quae de-
 xti, nisi exemplum à te addu-
 ctum planè obaudierim: aut
 fortasse Comicorum & Tra-
 gædorum potius armatus
 ram assumetis, & si iussu se-
 natus in aciem vobis excun-
 dum fuerit, galeas illas his
 antes capiti imponetis, ut
 hoc magis terrori sitis ad-
 uersarijs, laruis ac terricula-
 mentis anilibus eos exani-
 mantes. Præterea calcæos
 quoque peraltos illos pedi-
 bus accommodabitis, qui si
 fugiendum vobis esset, le-
 ues sunt: rursus si alios in-
 sectati fueritis, hostibus e-
 runt ineffugibiles, tanta mo-
 le vobis aduersus illos irruē-
 tibus. At vide potius ne ista
 vestra arguta sedulitas nugæ
 sint, & ludicra puerilia,

ἢ ἂν βέλτερά τις πάντως ἐλάττω-
 ροι καὶ ἐνθαύμονός ἔστω, ἀλλο-
 λωμῆμιν γυμνασίῳν δέξασθε,
 καὶ ἀσκήσεις ἀθλητικὰς, τῆς
 ἐν ὄπλοις. καὶ ἡ ἕξιμια δὲ πρὸς
 ἀκρίτους μετὰ παιδικῶν, ἀπὸ
 πρὸς τὰς λυσισμῶν ἔστω, με-
 τὰ κινδύων μελετῶσι πλὴν
 ἀριτείας. ὡς ἀφύπτας πλὴν κό-
 νων καὶ τὸ ἔλαον, διδάσκοντες
 αὐτὸς τοξίτην ἢ ἀκοντίτην,
 καὶ κῆρα διδόντες τὰ ἀκόν-
 τια, καὶ οἷα διαφέρουσι πρὸς
 ἑαυτοὺς, ἀπὸ ἑσὼ πόγχη βα-
 ρύα, μετὰ σευσμῶν ἑλιπομέ-
 νων, καὶ λίθος χειροπηθῆς, καὶ
 ἀγλαίης, ἢ γέροντες ἢ αἰε-
 τῆρα, καὶ θάραξ καὶ κράν. ὅ-
 κος ἢ νύκτε, θεῶν τινας ὄν-
 τας ἐπινοήσατε μοι δοκέετε,
 οἱ μὲν ἐποδὸν ἀπὸ τῆς
 νῆος ὀλίγων ψιλῶν ἐπιπίδον-
 ταν. ἰδὲ γὰρ τοι, ἢν σπασάμε-
 νος τὸ μικρὸν τοῦτο ξιφί-
 διον, τὸ σπῆρα πλὴν ὄντων, μέ-
 νος ἐπὶ πῆρας τοῖς νέοις ὑμῶν
 ἄσασιν, αὐτὸς οἱ ἄρ' ἔνομιμι τὸ
 γυμ-

Si verò vobis in animo est
 prorsus esse liberis, & per
 omnia felicibus, alijs vobis
 opus erit gymnasijs, & ve-
 ro in armis exercitio: neque
 cum aliquo alternis certas
 mimbus iuvenes vobis coma-
 ponendi sunt, sed aduersus
 hostes depugnandum erit
 certo cum periculo virtutem
 exercentibus. Quapropter
 relictijs puluere atque oleo,
 docete illos arcu contendere,
 & hasta uti: neque il-
 lis leuia dabitjs iacula, quæ
 venti flatu feruntur, sed sic
 hasta grauis, quæ cum tur-
 bine atque sibilo extorquea-
 tur: præterea lapis prægran-
 dis, & gladius, & scutum
 sinistrae infertum, & thora-
 x, & galea. Nam sicut
 in præsens instructi estis, deũ
 cuiuspiam benignitate mihi
 seruari esse videmini, quo
 minus nondũ perijisset à per-
 paucis saltem leuis armaturæ
 militibus irruentibus. Ecce
 enim, si stricto saltè gladio,
 et cunctum vnà cum clamore gymnasium haud dubiè caperem,
 illis

quo succinctus sum, solus iniuuenes vestros, omnes irruerem,
 et cunctum vnà cum clamore gymnasium haud dubiè caperem,
 illis

γυμνάσιον, φηλότων ἐκεί-
 νων, καὶ οὐδ' ἐνός ἀντιθέλειαν
 ὡς σιδῆρα τοιμῶντ'. ἀλ-
 λὰ περὶ τοὺς ἀνδριάντας ἀρ-
 περιεάμυνσι, καὶ περὶ τοὺς
 κίονας καὶ ἀκρυνάλομνοι, γέ-
 λασα ἀρ μοι παρ' ἄσχοις δια-
 πρόουτες οἱ ποιοί, καὶ πρέ-
 μοντες. καὶ τότ' ἀρ ἰδοὺς ἐκ
 ἐπιερυθρῶντας αὐτὸς τὰ σά-
 μασα, οἷοι νῦν ἄσιμ, ἀπὸ ὧς
 ἕξοι ἀπαύτης αὐτῶνα γυφούτ'
 ἀρ, ἐπὶ τοῦ δειῶς μετὰ βα-
 φρῆς, οὐτως ἡμᾶς ἢ ἀρλύγ
 ἐστὶ θάλας, βαθύα οὐσα, ὡς
 μὴ ἀρ ἐαδίως ἀνασχέθι λό-
 φον ἕνα κρᾶνος ποικίσι βί-
 θούτας. Σὸ οὐ ταῦτα ἔφα-
 σασ, ὃ Ἀνάχασι, Θρακῶν
 τί ὄσοι μετ' Εὐμόλπου ἐφ' ἡ-
 μᾶς ἐσπράτθουσαν, καὶ αἰ γυφ
 ὡσάντις ἡμῶν, αἰ μετὰ Ἰππολύ-
 τῆς ἐλάσασαι ἐπὶ τῶν πόλεω,
 ὅθεν ἡμῶν ἐφ' ὀ-
 πλοῖς ἐπὶ ἀράθησαν. ἡμῆς γὰρ, ὃ
 μακάρτι, ἐκ ἐπαθ' ἡπτερ ἔστα γυ-
 μνά τὰ σάμασα ἐκποῦσθ' ἔ-
 νειωσ, ἔστ τοῦτο καὶ ἀνοπτα
 ἐξάγομεν ἐπὶ τὸς κινδύουσι,
 ἀμ'

propterea eos in aciem aduersus pericula producamus :

sed

illis passim diffugientibus,
 ac nullo contra ferrum aspi-
 cere audente : verum post
 statuas aut columnas consi-
 stentes risum mihi exhibe-
 rent, lachrymantes atq; tre-
 pidantes permulti. Tunc ve-
 rò videres illos non amplius
 rubescentes corpore, cuius
 modi nunc sunt in presen-
 tia, sed omnes illicò expal-
 lescentes transcoloratos præ-
 formidime. Aded multa
 pax vox enervatos effemi-
 nauit, ut non facile saltem
 cristam hostilis galeæ conspe-
 ctam sustineretis. SO. At
 nequaquam talia de nobis
 predicauerunt, ὃ Anacharsi,
 Thracæ, quotquot Eumole-
 pum secuti, bello nos lacessi-
 uerunt : neq; vestra^z mulie-
 res, quæ duce Hippolyta ad-
 uersus urbem expeditionem
 insituerant. Neque item
 alij, quotquot in armis ὀ-
 acie vires nostras experti
 sunt. Ceterum nos, ὃ bea-
 te, non hoc consilio nudaiu-
 uenum corpora exercemus,

ἀπ' ἐπαθάρκαθ' αὐτὸς ἀρι-
 σιγῶν), ἀσκῶνται τὸ μὲν
 ἔτοξοις ὄπλοις, καὶ ποδὸν
 ἀμύνον χεῖρασι. ἄρ' αὐτοῖς,
 ἔτοξοις ἀμύνοντες. Ἀν. ἢ πῶς τὸ
 ἕμῃ ἐστὶ τὸ γυμνάσιον τὸ ἐν
 τοῖς ὄπλοις, οὐ γὰρ εἶδος ἕξωγε
 ἐν τῇ πόλει τοῦτο μὲν, ἀπα-
 σαν αὐτῶν ἐν κύκλῳ περιελ-
 θῶν. Σό. ἀπ' ἰδοῖς ἄρ', ὃ Ἀνα-
 χάρσας, ἐπιπλεῖον ἕμῃ σω.
 διαπίψας, ἢ ὄπλα ἐκαστὸν μά-
 λα πολεῖ, οἷοι χεῖρα, ὄπλο-
 τὰν ἀναγκάσιον ἢ, ἢ λόφον καὶ
 φάλαρα καὶ ἰσπίος, καὶ ἰσπίος
 οὐκ ἔστιν. τὸ τέταρτον τὸ ποδι-
 ῶν, τὸ μὲν τοῖς ὄπλοισιν ἄρ',
 ἢ ἀκινάκλιον περὶ τῶν ποδῶν, περὶ
 τὸν ἐν ἀρλίῃ οἰόμεθα εἶναι.
 ἢ πρόσμύον ἢ ἰσπίον, ὅστις ἐν ἄ-
 ρ' οἰσὶν ἠεροφοροῖ, μηδὲν δέ-
 ον, ἢ ὄπλα ἐξέτιμοι εἰς τὸ
 ἐμύσιον, ἢ μὲν δὲ συγγνωστοῖς,
 ἐν ὄπλοις ἀρ' βιβύλις. τότε
 ἔστιν ἀφράκτω οἰκίῳ, ἢ ἐ-
 λιοῖς ἐπιβουλή, καὶ οἱ πό-
 λιμοὶ μάλα ποιοῖ. καὶ ἄ-

sed ubi in hisce ludicris quā-
 optimi atque exercitatisimē
 evaserint, deinceps & cum
 armis exercentur, quibus lon-
 ge prōpiū vtiuntur ad hunc
 modum antē instituti. ANA.
 Et vbinam locorū illud no-
 bis est gymnasium, quod ar-
 morū vsui exercendo desti-
 natum est? Neque enim ego
 vspiam in vrbe eiusmodi con-
 spexi, cum totum oppidum
 sursum ac deorsum diligēter
 perreptassem. SO. Sed certō
 videbis, ὃ Anacharsi, multum
 nobis tēporis conuersatus, tū
 vnicuiq; permulta esse arma,
 quibus necessitate urgente v-
 timur, & cristas, & phaleras,
 & equos, & equites fermē
 quartam partē ciuiū. Siqui-
 dem semper armatū incede-
 re, neque nō acinace succin-
 ctum esse, supervacaneum in
 pace esse existimamus. Prae-
 terea multa cautum est, ne
 quis in vrbe, cum nihil neces-
 se sit, ferrum gestet, aut armatus
 procedat in publicum. Vo-
 bis verō non iniuriā ignoscendum est,
 perpetuō in armis vi-
 uentibus. Viuere enim in loco
 aperto incustodito, facillē in-
 sidijs obnoxium est, & hostium
 valde numerosa est copia:
 neque

ἄλλοι, ὅποτε τις ἐπιστᾶς, κοι-
 μήσωρ κατὰ σπᾶσας ἀπὸ τῆς
 ἀμάξης, φουδύσων. ἤτις πῶς
 ἀλλήλους ἀπιστία, αὐθαρξίας,
 καὶ μὴ ἐν νόμῳ ξυμπολιτῶν
 εἶναι, ἀναγκάσων αἰετὸν σίδη-
 ρον ποιεῖν, ὡς πηλοῖον ἢ ἀ-
 μωνούνη, ἢ τις βιάσεται.
 Αἰά, ἄτα, ὦ Σόλων, σιδερο-
 φορῆν μὲν ἐδεδῶς ἀναγκάσας
 ἔνκα, περὶ τὸν ἑμῶν δόκω, καὶ
 τῶν ὀπλων φέρειν, ὡς μὴ σπᾶ
 χάρως ὄντα φέροιτο, ἀλλὰ
 φουδάσεται ἀρησθήσεται, ὡς χη-
 σάσῃσι τότε, τῆς χεῖρας ἐπι-
 σάσῃσι. τὰ δὲ σώματα τῶν
 οὐδὲν δὲ λαοῦ ἐπέσονται,
 κατὰ πονεῖτε πείοντες, καὶ ὑπὸ
 τῶν ἰδρώτων καταραλίσσον-
 τες, οὐ ταμιούσῃσι πῶς τὸ
 ἀναγκάσων τὰς ἀλλὰς αὐτῶν,
 ἀλλ' ἐκὼν ἐν πηλοῖ καὶ τῆ
 κούδ' ἐκχέοντες; Σό. Κοίνας,
 ὦ Ἀναχάρσι, τοιοῦτό τι δι-
 νόμας πρὸς ἡμῶν, ὡς οἶνον
 ἢ ὑδάτι, ἢ ἄλλῳ τῶν ὑγρῶν ὁμοί-
 κη αὐτῶν ὄσων,

μὴ
 effunditis. SO. Videris, ὦ Anacharsi, talem de robore
 corporeo opinionem obtinere, quasi vino aut aquæ aut aliq̄
 cuius rei humidæ similitudine respondeat. Itaque metuis
 ne quem-

neque illud certum, quo lein-
 pore assisens qui piam dor-
 mientem è plastro pertra-
 ctum iugulet. Ipsa quoque
 mutua infidelitas, & quòd
 legibus nequaquam coërciti
 manum temp. incolitis, ferrum
 vobis semper facit necessa-
 rium: ut in propinquo sit ad
 propulsandam iniuriam, si
 quis vim alteri inferre ag-
 grediretur. ANA. Aded
 verò, Solon, ferrum gestare
 nulla necessitate adigente su-
 peruacaneum esse censetis,
 ut & armis parcatis, ne in
 manibus frequenter habentes
 corrumpantur, sed repo-
 sita conseruatis, ut necessita-
 te vocante utamini: sed enim
 iuuenum corpora nullo co-
 gente periculo verberantes
 laboribus conficitis. Quin-
 etiam sudore absumentes,
 nulli rei mapnoperere neces-
 sariæ aut conducibili vires
 illorum expromittis, sed in-
 cassum in cæno atque arend

ἢ ἄσπερ ἐξ ἀγέην κεραιού
 λέει διαρρέυσαι ἐν τοῖς πό-
 ροις, καὶ ταῦτα ἡμῶν κερὰν καὶ ξη-
 ρῶν οἰχῆται τὸ σῶμα κατὰ λι-
 πῶσα, ὑπὸ μηδενὸς ἐνδοθεν ἀ-
 ναπληρέμενον, τὸ δὲ ἐξ ἕως
 ἐξείσοι, ἅμ' ὀσφίς ἀνὰ πᾶσι
 ἐξανθή τοῖς πόροις, τοσῶδε
 μὲν ὁρῶν ἐπὶ ῥέει, καὶ ἂν ὕδρας
 αὐθροῦ, ἢ τινα ἕκαστα, ὡς ἀν-
 ῥιμῆς κεφαλῆς ἰμειθείης δὴ
 ἀδ' ἀπ' αἰ ἀνεφύοντο. ἢ ῥ δὲ ἀε-
 γύμναστος ἐξ ἀρχῆς, καὶ ἄλλο-
 τ' ἢ, μηδὲ διαρκῆ πᾶσι ὅλην
 ἐκ ὑποβλημίνων, τότε ὑπὸ
 τῶν καμιάτων βλάπεται ἅμ',
 καὶ καταμαραίνεται, οἷόν τι
 ἐν πυρὸς καὶ λύχνου γίνε-
 ται. ὑπὸ γὰρ τῷ αὐτῷ φου-
 ματι, τὸ μὲν πῦρ ἀνακαυσθ-
 ει ἅμ', καὶ μᾶλλον ποίωσας
 ἐν βραχί, παραλύων τῷ
 πνεύματι, καὶ τὸ τοῦ λύχνου
 πῦρ ἀποσείσας, οὐκ ἔχον ἀ-
 ποκαύσαντος ὅλης τῆς χορη-
 νίας, ὡς διαρκῆ εἶναι πᾶσι τὸ
 ἀντιπνῶν. οὐ γὰρ ἀπ' ἰσχυ-
 ρῆς, οἷμα, τῆς ῥίψης ἀνεφύοντο.
 ἀνάχ. ταῦτα γὰρ ὁ Σόλων, οὐ
 πάντ'

ne quemadmodum ex vase
 Samo, robur elanculum efa-
 fluens in laboribus, deinde
 nobis corpus inane & aridū
 discedendo relinquit, cum à
 nemine inuis repleatur. At
 qui ad hunc modum res se
 non habet, sed quanto quis
 impensius exhauerit, tanto
 copiosius influit, iuxta Hy-
 dra fabulam, siqua unquam
 tibi inaudita est, cui pro uno
 capite praeciso, semper alia
 duo renascebantur. Cate-
 rium si ab initio inexercitato
 corpore fuerit, parumq; fir-
 mo, neq; satis habuerit sub-
 iectae materiae, tunc illico sa-
 tigatione defessus, detrimen-
 to afficitur, atq; marcescit, ve-
 luti in igne ac lychno vsue-
 nire videmus. Et enim eodem
 flau & ignem potes in cede-
 re, inq; breui maiorem face-
 re, nimirū inflammans spiri-
 tu: ac lychni lumē extingues,
 non habens sufficientem ma-
 terie suppeditationem, qua
 aduerso flauti par esse pos-
 sit. neque enim ab alijs acta
 admo-

πάντων σωίμωνι κληρότα γὰρ,
 ἡ κατ' ἐμὴ ἔρηκας, ἀκελούε
 τιν' ὄφρουτίδ' ὄ, καὶ δια-
 νοίας ὄξυ δειδορκίας δειδορ-
 θα. ἐκείνο δὲ μοι πάντως ἀ-
 πεί, τιν' ἔννεκα οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς
 ἀγῶσι τοῖς Ὀλυμπιασίν, καὶ ἰσο-
 μοι καὶ Πυθοῖ, καὶ τοῖς Ἄμφοις,
 ὅποτε σομοί, ὡς φῆς, σωίας-
 σιν ὀψόμνοι τοὺς νέους ἀγῶσι-
 σομίνες, οὐδὲ ποτε ἐν ὄπλοισι
 ποιεῖσθε πλὴν ἄμικταν, ἀπὸ
 γυμνῶς ἐς τὸ μέσον παραγα-
 γόντες, καὶ ἰσομίνες καὶ ποιο-
 μίνους ἐπιδευνυτε, καὶ νικί-
 σασι μῆλα καὶ κόντινον δίδο-
 τε; ἄξιον γὰρ ἀδύνα τοῦτό
 γε, οὐ τιν' ἔννεκα τῶ ποιεῖ-
 τε. Σὺ ἀγῶνιθθα γὰρ ὡς Ἀ-
 νάχαροι, πλὴν ἐς τὰ γυμνάσια
 προθυμίας οὐτως ἀν πλείω
 ἰγνυομαι ἀντὶς, ἢ τοὺς ἀει-
 σάουτας ἐν τέτοις ἰδοίην τι-
 μωμίνες, καὶ ἀνακυρῆσθόμενες
 ἐν μήσοις τοῖς Ἐπισησι, καὶ ἄλλοι
 ἄλλοι, ὡς ἐς τῶς ἀφ' ὁμοῖοι,
 ἀντὶς τὴν ἐπιμνησῶν, ὡς καὶ
 ἀσχύ-

& in medio Græcorum præconis voce magnificè proclama-
 ri. Quapropter etiam tanquam illi exutis vestimentis, opti-
 mi corporis æstimandæ habitudinis curam non negligunt,

admodum intelligo. argutiūs
 enim ista tibi dicta sunt,
 quàm ut ego queam intelli-
 genia assequi, exactâ quan-
 dam curam & mentem acutè
 cernentem requirentia. Illud
 porrò omnino mihi respon-
 de, quamobrem tandem non
 etiam in Olympiciis certami-
 nibus, & Isthmiacis, & Py-
 thicis, alijsq; quando multi,
 ut ais, confluerint iuuenes,
 certantes spectaturi, in ipsis
 armis certamen cōficiendum
 proponitis: sed nudos in me-
 dium adductos, qui & cal-
 citentur, & verberentur, o-
 stenditis, ac deinceps victori-
 bus mala aut oleaginam co-
 ronam præstatis? Hoc enim
 scitu dignum est, cuius rei
 gratiâ faciliare soleatis.

So. Quoniam opinamur, ὁ
 Anacharsi, hac ratione gym-
 nasiorum desiderium in iu-
 uenibus magis accendi, si eos
 qui optimè sese gesserint, in
 illis honorari conspexerint,

ἀσχυροῦντο γυμνωθέντες, καὶ
 ἀξιοκίνοτατον ἕκαστος αὐτῶν
 πράξιται. καὶ τὰ ἄλλα, ὡ-
 σπερ ἔμπροσθεν ἔπορευον, οὐ μι-
 κρὰ, ὁ ἵππικος ὁ παρὰ τῆς θια-
 τῆς, καὶ τὸ ἱππισμώτατον γυμνῶ-
 σθαι, καὶ δέικνονθαι ὡς δακτύλων,
 αἰετοῦ ἢ καὶ ἰακῶν δούκων.
 τα. τοιγάρτοι πολλοὶ τῆς θιατῆ-
 οῖς καθ' ἡλικίαν ἔτι ἡ ἀσκη-
 σεις, ἀπίασιν, ὁ μάλιστα ἐκ τῶν
 τριῶν, ἀρετῆ καὶ πόνοισιν ἱρα-
 δώσιν, ὡς ἂν γέ τις, ὁ Ἀνά-
 χαρσί, τῆς ἱππικῆς ἔρωτα ἐκ-
 βάλοι ἐκ τῆς βίης, τί ἄν ἔτι ἀ-
 γαθὸν ἡμῖν γυμνοῖτο; ἢ τίς
 ἄν τι λαμπρὸν ἱππασαοσάει
 ἐπιθυμῆσαι; νῦν δὲ καὶ ἀπὸ
 τῶν ἀκάλειμων παρῆγοισιν ἄν
 σοι, ὅποιοι ἐν πολλοῖς ἵππερ
 πατριδὸς καὶ πᾶσι δὲ καὶ γυ-
 ναικῶν καὶ ἱερῶν γυμνοῖν ἄν
 ὅπλα ἔχουσιν, οἱ πολλοὶ πᾶσι καὶ
 μίλων, γυμνοὶ ὁσαύτως πε-
 θυμῶν ἐς τὸ νικᾶν ἠσφαιροῦ-
 μνοι. καὶ τοι τί ἄν παύσῃ;

ne denudati pudore affician-
 tur, ac se quisque victoria
 quamdignissimum præparet.
 Quinetiam præmia, quem
 admodum à me, prædictum
 est, non mediocria sunt pro-
 posita, nempe honorificū &
 laude plenum à spectatori-
 bus testimonium, & esse cla-
 rissimū, ac demonstrari præ-
 tereuntium digito, inter equa-
 les hunc visum esse etiam sua
 opinione præstantissimum.
 Etenim non pauci ex specta-
 toribus, quibus per ætatem
 etiamnum exercitatio colen-
 da est, abeunt non mediocri-
 ter ex his virtutis & laborum
 amore inflammati. Itaque,
 ὁ Anarchasi, si quis è cōmuni
 hominū vita laudis & gloriæ
 amorem sublatum eijceret,
 quisdam amplius præclaræ
 rei nobis ille faceret reliquū
 aut quisnam facinus aliquod
 magnū & memorabile cōcu-
 pisceret? Lam ex ijs haud difficulter cōiecturam facere potes,
 quales in bello pro tuenda patria, defendēdis liberis & uxori-
 bus, & pro tēplis suscepto futuri sint arma habentes in mani-
 bus, & pro oleagina corona aut pomis inducti tāta cupiditate ad
 victoriam consequendā ferantur. Et quidnam dicēturus esses,

α θεράσιο κη ὀρθῶν κη ἀ-
 νεκρῶν ἀγῶνας παρ ἡ-
 μῖν, κη σποδῶν ἐπιτύχους οὐ
 μικρᾶν, ἢ γυλάσθω ἀγρονοῖτι,
 κη μάχιστᾶ ἢ μάχους ὡς ἑαυ-
 τόμου αὐτῶ ὀρῶμεν, κη πῶς ἔ-
 ταισιν πασι τοῖς ἐν ἡλικίᾳ πα-
 ρῆναι, κη ὀρᾶν τὰ ὄρνεα σῆ-
 πυνθῶντα μὲν τῆς ἰσχύος
 ἀπαγορεύοιεν. ἀλλ' ὅτ' ἔτι γε
 πολλοὶ ἐποδοῦν, γὰρ τις ἠρίμια
 ταῖς ψυχῆς ὀρμῆς τοῖς κιν-
 δύνους, ὡς κη ἀγῶνιστοὶ κη ἀ-
 ταμότεροι φάνοιεντο τ' ἀλλ-
 ἡρῶνων, μὴ δὲ ἀπαγορεύοιεν
 ἐπὶ τραμάτων ἢ καμάτων, ἢ
 ἐν ἄλλοις δυσχερῶς. τὸ δ' ἴδιον ὀ-
 πλοῖς περὶ αὐτῶ, κη ὀρᾶν
 τιτροσκομῆνους ἀπαγε, θε-
 κῶδ' ἔσθ' κη δεινῶς σκαυῶν,
 κη πῶς ἐτι γε ἀνωϊτελῆς,
 ἀποφάττω τοῖς ἀείσοις, κη
 οἷς ἄρ' τις ἀμεινον ἤσεται
 κατὰ τῶν δυσμενῶν. ἐπὶ δὲ
 φησ, ὅτι Ἀνάχαροι, κη τῶν ἀλ-
 λῶν Ἐμάδα ἐπιπύσοιεν,

si apud nos & coturnices &
 A gallo gallinaceo compug-
 nantes videres, ac harū res
 rū spectandarū & adornan-
 darū studium non mediocre?
 Rideres videlicet: at tūc ma-
 ximē si se feceres lege à ma-
 ioribus lata illud nos facere,
 omnib'q; iuuenibus ut ins-
 tersini imperatū esse, ut spes-
 cientes volucres rostro inter se
 depugnantes vsq; ad extre-
 mam deflectionem viriū. At-
 qui ne hoc quidem institutū
 risu dignum est. Irrepi enim
 sensim in animos iuuenū im-
 petus ad fortiter subeunda
 & contemnenda pericula, ne
 gallis ingenerosiores atque
 ignaviores esse appareant, ne
 vè defessi vulnera aut la-
 bores aut aliam difficulta-
 tem ferre recusent. Cate-
 rūm ut in armis harum re-
 rum periculum faciant, vsq;
 mutuis vulneribus semet non
 facientes spectemus, apage ferinum enim illud esset, & omni-
 bus modis crudele: ad hæc non minus damnosum & inutile,
 maciare iuuenes præstantissimos, quorū opera & virib. longè
 meliūs aduersus hostes vii queamus. Quia verò ais, ὅτι Ἀνα-
 χαρσι, te reliquά quoq; Græciam vidēdi gratia peragratū
 vide

μὴ μνησθῶ, ἢ ποτε καὶ ἰς Λα-
 κωνίαν ἀμυνά κληθῆς, μὴ κατα-
 γηλασῶ, μηδὲ ἐκείνου, μη-
 δὲ οἰκῶν μάρτυρον ἀνε-
 τὸν, ὅποταρ ἢ σφάραγας τι-
 ρί ἐν τῷ θεάτρῳ συμπέσου-
 ρης, πάσισιρ ἐκείνου, ἢ ἰς
 χροίον ἀσπιδόφους, ὕδατι
 πειραγμαμένον, ἰς φά-
 λαγα δρασάνης, τὰ πολε-
 μίαν ἀκμήλου ἐργάζονται,
 γυμνοὶ καὶ αὐτοὶ, ἀρχὴ δὲ γ
 ἐκείνου τοῦ πειραγμα-
 τῶ τὸ ἔτερον αὐτάγμα,
 οἱ ἕτεροι τοὺς κατὰ Λυκῶν-
 γον, οἱ κατὰ Ἡρακλῆα, ἢ
 ἔμπαινον σωθούντες ἰς τὸ
 ὕδωρ. τὸ γὰρ ἀπὸ τούτου
 ἀρλῶν λοιπὸν, καὶ οὐδὲν ἄν
 εἴτι πάσαι. μάστιγι δὲ, ἢ γ
 ὄρας μαστρομένους αὐτοὺς
 ἐπὶ τῷ βωμῷ, καὶ ἀματιρῶ.
 μίνους, πατέρας δὲ καὶ μη-
 τέρας παειώσας, οὐχ ὁ-
 πὸς ἀνωμένους ἐπὶ τοῖς γι-
 γνομένοις, ἀλλὰ καὶ ἀπει-
 λούσας, ἢ μὴ ἀντίχοιρ πῶς
 τὰς πληγὰς, καὶ ἐκταδού-
 σας ἐπὶ μύκισον θρασύσας
 αἰς τὸν πόνον, καὶ ἐν-
 καρῆ.

vide ut memoria teneas, si
 quando in Lacedaemona ve-
 neris, ne & illos irrideas. ne-
 que putes eosdem inutilibus
 vacare laboribus, quando
 aut de pila in theatro impe-
 tu facto collapsi, mutuis vul-
 neribus semet deformaue-
 rint: aut in locum circum-
 circa aqua obseptum ingres-
 si, ac in cohortes distribui,
 hostili animo alter alterum
 invaserit, & ipsi nudi, donec
 pars alterutra diversam è lo-
 co aquis circumdato eiece-
 rit, nempe Lycurgi affecto-
 seclatores Herculis, aut rur-
 sus in aquam impulerint.

Ab illa enim pax insequitur,
 nec ullus amplius pulsatur.
 Maxime verò, si videris pue-
 ros ad aram flagellis ac lo-
 ris caedi, ac sanguine de-
 fluentes & patre & matre
 assistentibus, non ut aliquem
 ex hoc facto dolore capiant,
 sed minaciter interminanti-
 bus nisi verbera perseueran-
 ter tulerint, ac supplicanti-
 bus quos ut quamvisissimè
 labori tolerando sufficiant,

καρτεῖσθαι τοῖς δαυοῖς. ποιοὶ
 γὰρ καὶ ἑναπίθανοι τῶ ἀγῶ-
 νι, μὴ ἀξιώσαντες ἀπαγορεύ-
 σαι ξυῶνις ἔτι, ἔρ ὁ φθαλμοῖς
 τὸ οἰκέων, μηδὲ ἔξου τοῖς σῶ-
 μασι, ὧρ καὶ τὸς ἀνδριάντας
 ὄψα τιμωμένους Λυμοσία, ὕ-
 πὸ θ Σπάρτις ἀνατιθέντας.
 ὅταν τοίνυν ὄρᾶς ἑκείνους,
 μήτε μάνεσθαι ἰπολάβης αὐ-
 τὸς, μήτε ἄπης ὡς ἑδαιμίας ἔ-
 νκα αὐτίας ἀναγκάσας τολαι
 πορῶσι, μήτε τυράννης βιασο-
 μένους, μήτε πολέμιων δαγτι-
 θέντων. εἴποι γὰρ ἄρ σοι καὶ ὕ-
 πὲρ ἐκείνων Λυκούργος, ὁ νομο-
 θέτης αὐτῶ, ποτὰ τὰ ἑυλογα,
 καὶ ἂ σιωδῶν κολάσῃ αὐτὸς,
 ἔκ ἐχθρὸς ὧρ, ἔδλ ἑπὸ μίσους
 αὐτῶ δρῶν, ἔδλ τῶν νεολαίαν
 θ πόλεις αὐτῶ παραναλίσκων,
 ἀπὸ καρτερικότητος, ἢ πων
 τὸς δαυοῦ κρᾶπνοας ἀξίῶν
 εἶναι τοῖς σάξων μίμοντας
 τῶν πατρίδα. καὶ τοι καὶ
 μὴ ὁ Λυκούργος ἔπης, ἑννοῖς,
 ἀσσιγέδος σταυερῖς, neq; inimicus illis existens, neq; invidentia
 adductus hoc faciens, neq; ciuitatis iuuentute ne quicquā ab-
 sumens: sed volēs atq; cōtendēs reddere quāfortissimos, ac om-
 ni difficultate superiores eos, qui patriā ab iniuria esse seru-
 turi atq; defensuri. Quāquā verò ipse Lycurgus nihil dixerit,
 facile

neve verberū difficultatibus
 cedentes succumbant. Itaq;
 permulti plagis ipsis immo-
 riuntur, dedecorosum existi-
 mantes si etiamdum viuentes
 in familiarium cōspectu vers-
 beribus superati deficerent,
 aut corpore flagitorum icli-
 bus cederent: quos etiam sta-
 tuis in memoriam illorū ere-
 ctis publicē à Spartanis ho-
 nestatos videbis. Quādo ero-
 go ista corām oculatus arbi-
 ter intueberis, caue illos insa-
 nire temerē suspiceris, neque
 dicas citra causam iustam ac
 necessariam talibus eos diffi-
 cultatibus cōsultari, neque
 urgente alicuius seua tyrann-
 nide, neq; hostib. imminenti-
 bus. Dixerit enim haud dubiē
 Lycurgus Laconicarum le-
 gum auctor, pro illis iuendis
 tibi rationi valde cōsentā-
 nea, quibusnā causis impul-
 sus B pucros ita verberibus

ρίμα. ἢ αὐτὸς, ὡς ἐν ἄρ ποίε
 ληφθεὶς ὁ βιόσιος ἐν πολεμῶ,
 ἀπόρρητον τι ξέποιε Σπάρ-
 της, αὐκισμῶν ἢ ἰχθῶν.
 ἀπὸ ἀκαχλῶν αὐτῶ, μαγισ-
 σοῖτο, ἄρ ἀμικῶντος πῆς ἢ
 πῶσόντα, ὡς πρότερος ἀπαγο-
 ράσειν. **Αν.** ὁ Λυκῆρος δὲ
 ἢ αὐτὸς, ὃ Σόλων, ἐμαστῆδὸ
 ἐφ' ἡλικίας, ἢ ἐκ πρόθεσιν ὅ
 ἄρ ἢ δὲ ἢ ἀρῶν ὅ, ἀσφαλῶς
 τὰ τοιαῦτα ἐκταμῶσατο. **Σό.**
 πρὸς ὑπὸς ἢ δὲ ἢ ἐγραφε τὸς
 νόμος αὐτοῖς, Κρήτησιν ἀ-
 φικόμεν ὅ. ἀρ δὲ δὲ μὴ κῆδ
 παρὰ τοὺς Κρήτας, ὅτι ἡκου-
 σιν ἰνομῶτάτους ἔργα, **Μί-
 νω** ὅ ἢ Διὸς νομοθετήσαντος
 ἐφ' αὐτοῖς. **Αν.** τί δὲ ἢ ἢ σὺ, ὃ
 Σόλων, ἐμὴσῶ Λυκῆρον,
 ἢ μαστῆοῖς τὸς νόμους, καλὰ ἢ
 ταῦτα, καὶ ἄξια ὑμῶν εἶναι.
Σό. ὅτι ἡμῖν ἰκανὰ, ὃ Ἀνά-
 χαρσι, ταῦτα τὰ γυνάσια,
 οἰκῆα ὄντα, συμῶν ἢ τὰ ξῆρι
 καὶ ἢ πάντ' ἀξιοῦμεν. **Αναχαρ-**

facile tamen animadvertis,
 ut talis quispiam quōdam in
 bello comprehensus, nullam
 vocem Spartana magnitudi-
 ne indignam emisisset, immi-
 cis eundē diris tormentis tor-
 quentibus, sed illos falsē sub-
 sannās, flagellis cadebatur,
 cum verberate infracta ani-
 mi tolerantia contendens, ὅτι
 tērnā citiūs viribus defice-
 ret. **ΑΝΑ.** Num Lycurgus
 quosq; Solon, in iuventute lo-
 ris cadi solitus est? **ΑΝ** hu-
 jus certaminis auctor existēs,
 citra periculum talia iuveni
 liter cōmentus est? **ΣΟ** Cūm
 iam prouecta aetatis esset, cū
 uibus Spartanis leges condi-
 dit, profectus ē Creta. Ali-
 quandiu enim apud Cretens
 ses peregrē egit, quoniā eos-
 dem audiuerat optimis le-
 gibus instructos viuere, quib.
ΣΟ Mino Iouis filius legū scri-
 ptor extiterat. **ΑΝ.** Quam-
 obrē igitur, Solon, ὅ tu non imitatus es
 Lycurgū, ac iuuenes
 loris profindis? Etenim ppulchra hęc sunt
 instituta, ὅ vobis
 nō indigna. **ΣΟ.** Quoniā nobis, Anacharsi,
 sufficere videtur
 ista gymnasia, quorū ipsi reperi-
 tores extitimus, neq; magnope-
 re necessariū existimamus peregrinorū
 emulatores esse. **ΑΝ.**

οὐκ, ἀλλὰ σουίως, οἶμα, οἶον
 τε δὲ μαριγοῦδα γυμνόν,
 ἄνω τὰς χεῖρας ἐπαρούσα,
 μυθῶδες ἐνεκα ἀφείμιμ, ἢ
 αὐτῶ ἐκείσο, ἢ κοινῆ τῆ πόλε.
 φεῖ γων, λυῖ ποτὶ ἐπιδημῶσα
 τῆ Σπάρτα, καθ' ὅρκαυδόν
 ταῦτα φησὶ, δλοκῶ μοι τὰ χι-
 σα καταλονθῆσθαι δημο-
 σία πρὸς αὐτῶν, ἐπιγλωρ ἐ-
 κείσοις, ὁπόταν ὄρῶ τυλλομῆ-
 νους, κατέπερ κληῖλλας ἢ λο-
 ποδύτας, ἢ τι ἄλλο τοιοῦτον
 ἐργασαμένους, ἀτεχνῶς φη-
 ῖμι ἄβρον δλοκῶ μοι δλοκῆ ἢ
 πόλις αὐτῶν, ἕτα καζαγίλα-
 συ ἢ φ' ἰαντ' πάσχοσα. Σό-
 μιλ' ἐρῶμι, ὃ γυναι, μηδὲ
 τῶν ἀνδρῶν ἐπύλωρ, μίον
 αὐτὸς λέγων, οἶον κρῶτῆρ, ἔ-
 σαι γάρ τις ὁ καὶ ἄνερ ἐκεί-
 νων σοι τὰ ἀκότα ἀνδρῶν ἐν
 Σπάρτη· πᾶλλῃ ἀμ', ἐπέ-
 περ ἐγὼ τὰ ἡμέτερά σοι δι-
 ξηλήθηα, οὐδὲ οὐ πᾶν
 ἀρακόμεν' ἐν ταῦτοις ἴοι-
 νας, ἐν ἄδλια αὐτίθεν ἴοιμα
 ne, qui harum rerum causam tibi promptissime redditurus
 est. Verum enimvero quandoquidem ego tibi nostra ex or-
 dine gymnasia percensui, quae tibi non admodum placuisse
 non occulte tulisti, videor mihi non iniqua postulaturus

Nequaquam, sed intelligis, ut
 opinor, quàm res sit sibiola
 flagris obuerberare nudi sca-
 pulas, palmas utraque suppli-
 citer extendentis, ex quo nul-
 la proueniat utilitas neque pri-
 uatim ad eum qui ceditur,
 neque item ad Remp. comuni-
 ter. Itaque si quando Spar-
 tam peregrè profectus vene-
 ro, quo tempore ista factita-
 re solent, videor me statim
 lapidibus obrutum iri ab il-
 lis publicè, singulos deriden-
 tem, si quando videro pueros
 veluti fures flagris onerari,
 aut veluti peculatorem, aut
 alium facinorosum. Planè
 verò illorum ciuitas mihi vi-
 detur egère helleboro, quae
 usque adeò ridicula à se ipsa
 pati consuevit. So. Ne de-
 fertam causam, ô generose,
 neque viris absentibus te so-
 lû dicentem vincere, inducas
 in animum. Neque enim deerit
 quispiam etiam Lacedaemo-
 ne, qui harum rerum causam tibi promptissime redditurus
 est. Verum enimvero quandoquidem ego tibi nostra ex or-
 dine gymnasia percensui, quae tibi non admodum placuisse
 non occulte tulisti, videor mihi non iniqua postulaturus
 à te,

παρὰ σὺ, ὡς καὶ αὐτὸς ἐν ὧ
 κερὰ διεξέειπες, πρὸς μὲ, ὅν
 προπορ ὑμῶς οἱ Σκυθαὶ ἴσθ
 σκῆτε τὸς νέεσ τὸς παρ ὑμῶν,
 καὶ οἷς τισὶ γυμνασίοις ἀνα
 στήσθε, καὶ ὅπως ὑμῶν ἀνδρῶν
 ἀγαθοὶ γίνονται. **Ανα.** δι
 κούτατα μὲν ἔν, ἃ Σόλων καὶ
 ἔγραψε διηγήσομαι τὰ Σκυ
 θῶν νόμιμα, ὃ σκεμνὰ ἴσως, ἃ
 δεκάθ' ὑμῶς, οἱ γὰρ ἴδὲ κατὰ
 κόρησ πατῆρα βῦσαι τοῖσι
 σαιμῶν ἀνμίαν πανηλῶ, ἀδ
 λοὶ γὰρ ἴσαιμ' ἀπὸ ἀφῆσ
 ται γὰρ, ὅποια ἀν ἄν ἐσ ἀειορ
 μῆν βί, ἃ δὸκῆ, ὅπως βαλῶμε
 θα πῶ σωσίσαι, ὡς ἃ. τὰ
 τὸς ἔφης, ἔτι μᾶλλον ἰννοῦ
 σαιμὶ καθ' ἡσυχίαν, ἃ τε καὶ
 ἀπῆν, σιωπάγοιμι τῆ μνή
 μη ἐπειθῶν. τὸ δὲ νῦν ἔχορ,
 ἀπῆμῶν ἐπὶ τοῦτοῖς. ἰσπῆ.

εἰ γὰρ ἴδῃ,

mus, ut ea quæ ipse dixisti, magis quietus apud me retractare
 possim : tum etiam ea quæ mihi dicenda sunt, memoriâ per
 currere. Itaque quod nunc restat, in præsentia quidem

abeamus. Iam enim inualeſcentibus

umbris appetit ve

spera.

ate, ut tu vicissim me au
 diente percurras, quæ ratio
 ne vos Scythæ vestros iuue
 nes exerceatis, tum quibus
 gymnasiis educatos insueſci
 tis, quònam pacto eosdem
 viros strenuos efficitis.

ANACH. Acquisſima
 sunt, ὃ Solon, quæ postulas.

Ac ego quidem Scytharum
 leges tibi cōmemorabo, for
 tasse non admodum admi
 randas illas, & quæ non
 multum vestris sunt respon
 suræ. Neque enim vel in
 maxillam alicui plagâ illidere
 auderemus, sumus enim per
 quam meticulosi : sed tamen
 qualiacūq; sunt nostra exer
 cendorum iuuenum instiui
 ta, dicentur. Caterum, sicut
 videtur, ea de re colloquium
 in crastinum vsque differe

GILBERTI COGNATI
ANNOTATIONES.

ARGUMENTVM.

Gymnasioꝝ vanitatem hic dignis excipit modis Anacharsis homo barbarus alioqui, sed Atheniensibus, Soloneque ipso multo prudentior. Ex hoc porro Luciani Dialogo viderelicet, quib. olim exercitijs apud Athenienses iuuetus exercitata, tum quanta diligentia instituta, adoleuerit. Præterea quanta ratio recte educandorum inuentus sit habita apud Gætiles, qui hoc tempore apud Christianos extremè negliguntur: etsi nihil peti de interfit cuiusque Reipublicæ, quàm vt iuuentus quam optimè ac sanctissimè instituatur. Certè Plato philosophorum sapientissimus, iuuentutis primâ curam debere esse contendit in Eutyphrone. Sunt enim iuuenes futuræ Reip. plaræ quædam ac seminaria, quorum recta educandi ac instituendi ratio si neglecta fuerit, ipsiq; inculti in maturâ & constantem gratè adoleuerint: qui fructus, atq; ad eò quæ spes, aut quod specimèn bonæ indolis, aut viri non improbi ab illis expectandum erit? Non alius profectò ingrater segetis prouetus, quàm qui à neglectis plantis producit: nempe, sentes & spinæ, neq; nõ ramorum inutilium superflua materia, tantummodò alendo foco accommoda, hoc est, in omne vitiorum genus præceps temeritas atq; audacia. Sed ista ab alijs iam per hæc grauissimè simul ac luculentissimè disputata sunt: neque minus intelligit diligens lector, quantum detrimenti adferre soleat reb. humanis iuuentus data neglectui. Tantum hoc dico, dignissimâ hæc curam esse principibus, vt suis in ditionibus iuuentutis optimis studijs instituendæ rationem habeant. Est enim puerilis illa turba, ex qua olim exersuri sunt Iudices, Cõsules, Principes, Reges, Episcopi, Parochi, Concionatores: qui si nõ statim a teneris (vt aiunt) vnguiculis liberalib. disciplinis imbui, quæ optima fuerint, didicerint, nihil tale ad Reip. functionè & administrationem quondam accedentes præstabunt, quod illorù exiget officii.

Qui

Qui enim æquitatem aut iustitiam in foro præstabit, ille pronuntiandis sententijs, & licibus dirimendis, qui nunquam, quæ æquitatis aut iustitiæ sint partes didicit? Qui bonum aut pacatum in Republ. ciuem fore sperabimus, qui boni ciuis officia ignorauerit? Cic. de Offic. lib. 1. Oppian. de Venat. lib. 1. Xenoph. de Venat. Quintilianus lib. 2. Plato in Timæo de Legib. 6. de Republ. 5. Aristot. Polit. 8. & Medici *αὐτὸν ὑποβάσιον*, in his Fuchsius in Compendio medicinæ. item Plutarchus de Educandis liberis. Sed finem faciam, cùm de his multò etiam prolixius & rectius Lucianus loquatur.

a O S O L O N.] Exordium ab occasione, ipsius rei præsentis actione. b Cæterùm illi stantes.] Tria erant apud Græcos certamina: Pancratiùm, palastra & cursus. De pancratis ludorumque generibus, quibus Græci antiqui & Romani vsi sunt, lege Budæi Annotat. ad L. Athletas, De his qui notantur infamia, & ad L. qua auctione, ad L. Aquili à Gellius lib. 13. cap. 26. Propertius lib. 3. ad Sparten de ludis Laconicis.

c Exercitiorum.] Certaminum species & nomina, d Sydus feruentissimum.] Canis sydus, quæ & Canicula, ardentissimo æstatis tempore exoritur, Sole primam partem Leonis ingrediente, qui dies xv. ante Augusti Cal. est. Plinius lib. 2. cap. 47. & lib. 18. cap. 28. omnia vaporat, & aquas siccatur. e Ob sua in Republ. merita.] *ἐνὸν ὄρου* præsi heroës fuerunt, à quibus Atticæ tribus sua cognomina acceperunt. His magni honores ab Atheniensibus collati, statuæq; in arce eius vrbis collocatæ. Horum nomina si quis desideret, Pausaniam in Atticis, aut Demosthenem c. 17. & 18. consulas. f Tu quemadmodum.] Reperit propositionem seu petitionem. g Tu quidem.] Redit ad modum & legem disputationis, & ea à simili & more publico commendat. h Arcopagus.] Augustinus de Civitate Dei lib. 18. cap. 10. Arcopagus putatur nomen accepisse, quid Mars, qui Græcis Apus dicitur, quum homicidij causam diceret, iudicantibus duodecim Dijs in illo pago, sententijs sex Deorum absolutus est, & sex damnatus: verùm in paribus suffragijs, absolutio damnationi prælata est. i Cæterum si quis meditato.] Apud Arcopagitis oratoribus haud licuisse

affectus mouere, vt quibus iudicum animi à veritatis luce in fal-
 statis caliginem sepe abducuntur, aut or est etiam Quinil. lib.
 2. cap. 17: Eloquentiam ait Lacedæmoniorum ciuitate expul-
 sam, Athenis verò veluti recisam orandi potestatem, vbi ora-
 tor mouere affectus vetabatur. Et capite 18. eiusdem libri. Af-
 fectus, si aliter ad equitatem perducti iudex non possit, neces-
 sariò mouebit orator. Igitur Athenis interdicebat in eo dicitur
 in concione, ne vel prefatione, vel affectibus vterentur, rem
 modò exponerent ad d. negotior, & παρὰ: id est, absque
 proæmijs & affectibus. Idem in Prologo l. 1. lib. 6. capite 1.
 vbi de epilogo loquitur: Athenis, inquit, affectus mouere, per
 præconem prohibebatur orator. Philosopho mini miror, &
 apud quos vitij est loco, affici: nec boni mores videntur, sic à ve-
 ro iudicem auerri, nec conuenire bono viro viijs vti, necessarios
 tamen affectus fatebantur, si aliter obtineri vera & iusta, &
 in commune profutura non possint. Idem libro 10. de Demo-
 sthenis Ciceronisque comparatione loquens: Salibus cerè, in-
 quit, & commiseratione, qui duo plurimum affectus valent,
 vincimus. Et fortaſſe epilogo illi mos ciuitatis abstrulerit: lex,
 inquit, aut institutum Atheniensium Demosthenis orationi-
 bus commiserationem & amplificationem abstulit, duo acer-
 rima oratorie artis tela. Erasmi nosſter libro Eccles. secundo.
 Porro Stoicorum dogma nullos probantium affectus, non à
 Christianis modò, verùm etiam ab ipsis Stoicis paulò equivo-
 ribus, reiectum atque explosum est. Nam quod Athenienses
 ab æthionibus causarum secluserunt affectus, potest aliquo co-
 lore defendi. Tum ad clepsydram dicebatur. nolebant aquam
 non necessarijs absumi, nec iudicem nimium diu detineri co-
 gnitione. præterea quoniam à iudice religione astricte requi-
 rebatur incorrupta pronuntiatio, maluerunt abstrinere à mo-
 uendis affectibus, quòd ij sepe nubulum offendunt iudicio: in-
 terdum eò rapiunt cognitorem, vt non ex iure, sed ex animo com-
 motione ferat sententiam. k Verbis causæ inuoluendæ.]
 Deinde enim velare, inuoluere, contegere, occultere signifi-
 cat. l In Areopago fieri.] De Areopago Plutarchus in So-
 lone dicta sunt satis multa, quibus addi possunt quæ sunt apud
 Hæcraem in Oratione de eo consilijs scripta, & alios. m Pro-
 inde

inde paucis.] Accedit ad rem, ac primò que sit vera ciuitas, & quantum in ciuibus ponant, exponit. n. Cumpri-
mis.] Diuisio ac òm̄n totius institutionis. o Primam itaque.] Educatio liberorum: & primò, quibus animos & mentes eorum informant. Hæc autem ipse ponit Aristoteles libro 8. Politicorum, additque præterea pingendi artem. Eius verba sunt: ἐστὶ δὲ τέχνη αὐτὸς ἑδὼν, ἢ πᾶσι δὲ βασιλεύειν, γοργουαλα, & γοργουαλα, καὶ μουσικὴ καὶ τὰ πρὸς τὸν εὐνοῖ γοργουαλα.
Terent in Eunuch.—fac periculum in literis:

Fac in palæstra, in musicis, quæ liberum
Scire æquum est adolescentem, &c.

p Huius rei exemplum.] Ab exemplo commendat institutum. q Mentem iuuenum primùm Musica.] Inter reliquas Cyclicas disciplinas primo loco Musicam discabant, quam & Epaminondas, & alij nobiles viri summa cum industria perfectati sunt, vt interpres Aristophanis in Equitib. admonet, & Aiben lib. 4. Dipnosoph, indicat. Vnde etiam illos institutus est, vt in consuij post cenam circumferretur huius cuius cum se imperitum Themistocles confessus esset, habilius est indoctior, vt Cicero in 1. Tusculanarum quaestionum, & Quintilianus in primo testantur Xenocrates ad eum qui ludum suum frequentare cupiebat, nec Geometria nec Musica instructus esset. Abi dicebat nam ansas philosophiæ nondum adigi. Quare v. hementer eorum institutum probamus, qui adolescentes, præcipue eos, qui alioqui ingenio sicut ad hanc artem procliu, ad modulationem cantuorum vel institunt ipsi, vel cantica ad hoc genus discipline accommoda componunt. Etenim huiusmodi exercitijs, si sint moderata, ac suis temporibus vsurpentur, pulchre excoluntur puerorum animi, vt mitiones (vt Plato ait) modestioresque ac concinniores effecti, riles sint ad actiones siue priuatas, siue publicas suscipiendas, & ad dicendum quoque. Quantum verò ea in re præstare possit Musica, illustre habemus exemplum apud Homerum de Musico ab Agamemnone domi relicto, vt Clytemnestram illius coniugem per Heroidum laudes cantus ad pudicitiam hortaretur. Ea verò non prius adulterium commisit, quàm is è medio sublatus esset. Tanta enim est vis Musicæ, vt nihil sit (vt Cicero
lib. 3.

lib. 3. de Orat. author est) tam cognatum mentibus nostris, quã numeri atq; voces, quibus & excitamur & incendimur, & lenimur & languescimus, & ad hilaritatem & tristitiam sæpè deducimur. Itaque Pythagorici & Socrates, & Plato omnes adolescentes in Musicis erudiendos esse voluerunt. Plutarchus in Musicis refert ipsum Herculem Musicæ usum fuisse: item Achillem, de quo Homerus Iliad. 9. plurimosque alios, quorum eruditior sapientissimus ille Chiron. r Deinde ætatis progressu.] Quæ discenda proponantur. s Sed hæc.] Reicctio, qua veniam ei rei parat, quod aliena à primo proposito dicere cœperit. s Sophistæ atque philosophi.] Quum tam crebro fiat Sophistarum philosophorumque mentio, non inutile fuit diu diu crimem eorum explicare: idque ex Platone potissimum, qui Sophistam his fere coloribus depingit, ut sit auarus, ambitiosus, vanus, & virtutis expertus, in nugis occupatus: ac propterea tum fugiendus, tum contemnendus. Contrà philosophus, summum ac propè vnicum virtutis & veritatis studium habet: cetera omnia vel leuiora ducit, vel contemnit, probitatis & sapientia magister & exemplum. Ex his descriptionibus apparet, quanta sit multisudo Sophistarum, philosophorum paucitas. Virique tamen à sine sunt iudicandi, præcipuoque totius vite studio. s Vsum tibiarum.] Tibiarum ariem non paruo in precio apud antiquos habitam fuisse scribit Athenæus libro 4. cap. 25. x Pancratiu decertare.] Pancratiu Suidas, Iul. Pollux, Hermolaus in castigationibus Plinianis libro 34. cap. 8. interpretantur quoque certaminis esse genus ex eo dictum, quod aduocatis omnibus corporis viribus, omniumque neruorum contentione transguitur: calcibus enim etiam & cubitis, non modo pugnis pancratiastæ rebantur, omni que impetendi prehendique modo. Pancratiastæ hominis habes pulcherriam hyposthesin ex Panetij lib. 2. de Offic. apud Gell. lib. 13. cap. 26. y Vt prospera vtantur valetudine.] Nam per exercitationem continuo motu calor naturalis augetur, melior in ventriculo ciborum fit cœcoctio, & apertis poris humores vitiosi foras egeruntur, ac nutrimentu cõmodius per venas digeritur. Unde cū sanguis ac spiritus purus nascatur, hi per omnia membra æqualiter distribuiti, in cute venustatem, in neruis robur efficiunt.

efficiunt. De exercitijs Plutarchus de Educandis liberis. Plautus in Bacchidibus, Valere pancraticè dicit, pro eo, quod est firma esse valetudine. & Mulieres.] Amazones intelligit, quæ bellum, duce Hippolyta, gesserunt contra Athenienses, temporibus Thesei, propter Antiope, ubi illam aiunt morte expirasse ob res male gestas. Vide Pausaniam in Atticis. A Gallis gallinaceos.] Plinius scribit, Pergamis omnibus annis spectaculum gallorum gallinaceorum certantium solemniter ac publicè edi solitum, seu gladiatorum. Id & Athenis factitari ceptum est, Aeliano referente, à Themistocle superatis Persis. Adijcit & hic Lucianus, coturnicum magno studio, non gallorum modo certamina ibidem spectari consueuisse. Seueri quoque filius Herodianus scribit, disfidere solitos, puerili primùm certamine edendis coturnicum pugnis, gallinaceorumq; conflictibus. Proditur item memoria, Socratem Iphicrati duci animos adiecisse, quum ei permonstrasset gallinaceos coram gallina pennis ac rostro dimicantes. Quam uilitatem agnouit & Chrysippus in libro de Iustitia, dum gallorum emulatione in iynobis ad fortitudinem stimulus, & subijci calcaria prodidit. Inuendum verò est, quod obseruatum hac parte non reticebitur. Gallinacei mox compagnaturis, allium in cibis obijci solitum, quò acrius decertarent. Ex quo facetissimè in veteri comædia è rōgo ἀιστοῦ, id est, allio pastus, quod Scorodon rotant, pro vehementi ac nimis in pugnam acclini dicitur quandoque. Is præterea huic animanti mos est, ut ad pugnam assiliat, quò magis lædat calcariibus suis, in hunc usum à natura effixis. Cæterum quanquam naturâ pugnax est gallus: tamen ubi se sentit imparem conflictu, mirè deiectus ac supplex profugit, risum præbens spectatoribus. B Pucros ita uerberati.] Ad Dianæ Orthiæ aram flagris concidi pueros instituit Lycurgus consueuisse, locuples testis est in Laconicis Pausanias simulque causam eius instituti aliam, quam vel Lucian. hic, vel Cic. lib. 2. Tusc. 9. vel Plutarch. in Lycurgo indites, refert, quam breuiatistudens omitto: aliam etiam in Aristidis vita Plutarch. Terull. in Apolog. & in lib. ad Marty. Hodie, inquit, apud Laedæmonios solemnitas maxima est diamastrigosis: i. flagellatio, in quo sacro ante aram nobiles quoque adolescentes flagellati as-

lis affliguntur, astantibus parvicibus & propinquis, & vii persequerentis adhorantibus. C Minos Iouis filius legū scriptor. Minos quondam Crete præfuit. Hunc post mortē ob iustitiam suam Poëta apud inferos ius dicere sinxerunt. At Crenteser, ut quos civilitate & moribus eruditus, ad Iovem tanquā præceptorem itasse memorant, in Ida monte speluncam ostendentes, atque illi in novum annum consueſſe, nec non didicisse quæ ad Rempubl. inſtituendam vtilia forent. Meminit huius Homerus Odyſ. 11. & Maximus Tyrius.

ΠΕΡΙ ΠΕΝΘΟΥΣ.

DE LVCTV.

Eraſmo Roterodamo interprete.

Εἶον γὰρ παρα
τηρεῖν τὰ καθ' ἑ
ποικῶν ἐν τοῖς
πρόθεσι γινώ.

μῆα ἢ λεγόμενα, καὶ τὰ καθ' ἑ
παραμυθεμένων δὴθ' ἄν
τὸς αὐτοῖς λεγόμενα. ἢ ὡς ἀφ' ὅ
ρῆσιν ἀγνοῦν τὰ συμβαίνοντα
σφίσι τὴν αὐτοῖς οἰδύρομαι
νοῖ ἢ κένους, ἔσθ' ἄρ' ὄντων.
ἢ μὰ τὴν Πλάτωνα ἢ Περσέφον
νιν, κατ' ἑθέρ' ἐπισημασμένοι ἔ
φῶς, ἔτ' ἢ ποικῶν τὰ πάντα, καὶ
ἀντιπροσέξια, ἔτ' ἢ τὸν αὐτοῖς
ἢ δὴ ἢ βελτίω τοῖς παῖσιν, νό
μοι καὶ σωθεῖα τῶν ἀνθρώπων
ἐπιτηροῦντων. ἔπειθ' ἄρ' τοῖνυ
ἐξ ἀνάγκης, ἔτω ποῖσιν. μὲν
λορ δ' ἀπὸ τῶν ἀπὸ βόλο
μα, ἄς τις ἀπὸ αὐτῶν ἔσθ'.

μάτ

Peræprecium
a sanè fuerit
obſervare ea
quæ in luctu

vulgo tum dicuntur, ut fiant :
item quæ dicuntur ab ijs, qui
eos conſolantur ſcilicet :
quamq̃ non ferenda putent
lugentes ea quæ acciderunt,
& ſubſiſſis, & ijs quos flent,
cũm haudquaquam perno
uerint, malane ſint iſta, ac do
lenda, an contra iucundio
ra melioraq̃ ijs, quibus acci
dunt: ſed ex more & conſue
tudinẽ dolorem accerſunt:
Itaq̃ cũm mortuus fuerit ali
quis, faciunt ad hũc modũ.
Quĩ prius volo tibi nar
rare quæ habeant de mor
te i-

te i-